

 SHIFT 1|9

Moving from a believer to a disciple who makes disciples

SHIFT 1|9

Moving from a believer to a disciple who makes disciples

Saturs:

Nāciet

1. Kas tev ir jāatstāj	9
2. Kur tev ir jādodas	12

Sekoiet Man

1. Attiecībās	15
2. Lūgšanā	17
3. Darbībā	18
4. Konfliktā ar reliģiju	20
5. Vārdā	23

Zvejojiet cilvēkus / Septiņas galvenās mācības

1. Kāda ir Labā Vēsts?	27
2. Kā Labā Vēsts nes pestīšanu?	32
3. Kā Labā Vēsts nes pārmaiņas?	40
4. Kur es varu stāstīt par Labo Vēsti?	45
5. Kā uzņemties autoritāti garīgajā pasaulē?	45
6. Kā tikt galā ar pretestību?	48
7. Kāda ir Dieva valstība? – 9 līdzības par Valstību	50

Apmāci citus rīkoties tāpat

Top Ten List	57
Harmony	58

No vienkārša ticīgā līdz māceklim, kurš dara par mācekļiem arī citus

Mirklī, kad tu kļūvi par kristieti, tavas dzīves gājums, mūžīgais mērķis tika mainīts. Tu saņēmi mūžīgo dzīvību, tiki adoptēts Dieva ģimenē, ieguvi grēku piedošanu. Svētais Gars ir sācis dzīvot tevī, ļaujot izprast gaīgo. Tagad, kad nepastāv vairs grēka un soda šķēršļi, tev ir dota iespēja veidot personīgas attiecības ar dzīvo Dievu!

Taču ar to viss nebeidzas. Tieši tāpat, kā Dievs ir svētījis un mainījis tevi, Viņš vēlas, lai tu kļūtu par svētību citiem un nestu izmaiņas arī viņu dzīvē. Tavai dzīvei ir paredzēts brīnišķīgs mērķis, ko sasniegsi sekojot pa pēdām Jēzum un stāstot par Viņa valstību.

Diemžēl, tas nenotiek pats no sevis. Daudzi ticīgie pavada visu savu dzīvi kā Kristus sekotāji, tā arī būtiski neietekmējot apkārtējo dzīves ceļu. Tuvāk papētot Jēzus mācekļu attīstību, ieraudzīsi nozīmīgu pagrieziena punktu, kas izmainīja pilnīgi visu. Pēc gandrīz 18 mēnešiem, ko mācekļi bija pavadījuši kopā ar Jēzu, mācoties no un par Viņu, Viņš dažus no tiem uzrunāja un deva tiem izaicinājumu.

“Nāciet Man līdzi, Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem.” Mat. 4:19

Šo brīdi un 12 mācekļu izsūtīšanu šķir ļoti intensīvas apmācības pilns gads. Tuvojoties šī laika beigām, mācekļi bija pierādījuši, ka ir sasnieguši mērķi – tagad viņi, kalpojot arī vieni paši, spēj vest citus Dieva Valstībā. Ko Jēzus bija izdarījis ar mācekļiem šo 12 mēnešu laikā, ka viņi spēja uzsākt sekmīgu un auglīgu kalpošanu citiem? Kā mēs varam piedzīvot šādas iekšējās pārmaiņas un ļaut to izbaudīt arī citiem?

SHIFT 119 studija ir veidota, lai palīdzētu arī tev doties ceļojumā, kuru piedzīvoja mācekļi šajā pārmaiņu pilnajā gadā kopā ar Jēzu – piedzīvot “pārmaiņas”, par kurām lasām Mat. 4.nodaļas 19. pantā. No tevis tas prasīs nozīmīgu ieguldījumu – nav iespējams iegūt ko vērtīgu bez maksas. Tev nāksies ar Kungu saskaņot savas dzīves svarīgākās jomas un pārlicības. Taču ņemot vērā iespējamo rezultātu, tā ir ļoti pienācīga cena.

SHIFT 119 ir veidota kā mācekļības programma, ņemot par piemēru Kristu, kurš arī izvēlējās koncentrēties uz nelielu mācekļu grupu. Vadītājs tev šajā procesā palīdzēs, taču, lai piedzīvotu ilgstošas izmaiņas, arī no tevis kas tiek prasīts.

1. Vēlme – Vai tu vēlies kļūt par mācekli, kurš dara par mācekļiem vēl citus?
2. Aņņemšanās – Vai aņņemies godprātīgi iedziļināties studijā un izvirzīt **SHIFT 119** grupas tikšanās kā vienu no svarīgākajām prioritātēm?
3. Drosme – Vai izpildīsi konkrētos uzdevumus, kas palīdzēs tev kļūt par “cilvēku zvejnieku”?
4. Atkarība – Vai nepārtraukti skatīsies uz Jēzu, paliksi Viņā un ļausi Viņa dzīvībai plūst caur sevi?

Tu nevarēsi to visu izpildīt perfekti, taču sirds nodošanās un aņņemšanās tev palīdzēs palikt uz pareizā ceļa, mirkļos, kad gājums paliks grūtāks. Pirms turpināt, apstājieties un nāciet Kunga priekšā ar lūgšanu, kurā izsakāt savu gatavību un aņņemšanos, pārējiem grupas locekļiem esot kā lieciniekiem.

Datums, kad sākās tava **SHIFT 119** grupa un kad lūdzi šo lūgšanu:

Lai uzzinātu, uz ko Jēzus šajā nozīmīgajā gadā koncentrējās, mēs izmantosim “Evaņģēliju harmoniju”. Šo Bībeles studijas materiālu ir izveidojuši divi Bībeles pētnieki – Roberts Tomas un Stenlijs Gandrijs. Tajā apkopoti visi četri evaņģēliji tā, lai tajos minētie notikumi būtu atspoguļoti pareizā hronoloģiskā secībā. Lūkas evaņģēlijs ir ņemts par notikumu plūsmas pamatu, jo viņa mērķis to rakstot bija “visu izstāstīt pēc kārtas” (Lūk.1:3). “Harmonijas” kopija ir atrodama arī šīs grāmatas aizmugurē. Vari ieskatīties tajā jau tagad, lai izprastu, kā tā ir veidota.

Mēs sāksim savu stāstu īsi pirms Jēzus aicina pirmos mācekļus kļūt par cilvēku zvejniekiem, ar Kristus sarunu ar samariešu sievieti. Un beigsim ar 12 mācekļu izsūtīšanu (ar nelielu ieskatu nākamo 70 mācekļu izsūtīšanā, lai redzētu, kā šī apmācība gāja plašumā). Ja skatāties “Harmonijā”, tad mūsu ceļojums iesākas ar notikumu Nr.35 Tomasa un Gundrija sarakstā, un beidzas ar notikumu Nr.72).

Ieskaties “Harmonijā”, lai piefiksētu nozīmīgākos punktus šajos 12 mēnešos.

Mūsu pamatstruktūra būs šāda:

Nāciet:

1. Kas tev ir jāatstāj
2. Kur tev ir jādodas

Sekoiet Man:

1. Attiecībās
2. Lūgšanā
3. Darbībā
4. Konfliktā ar reliģiju
5. Vārdā

Zvejojiet cilvēkus:

Septiņas galvenās mācības:

1. Kāda ir Labā Vēsts?
2. Kā Labā Vēsts nes pestīšanu?
3. Kā Labā Vēsts nes pārmaiņas?
4. Kur es varu stāstīt par Labo Vēsti?
5. Kā uzņemties autoritāti garīgajā pasaulē?
6. Kā tikt galā ar pretestību?
7. Kāda ir Dieva valstība? – 9 līdzības par Valstību

Apmāci citus rīkoties tāpat – nākamie 70 (pēc sešiem mēnešiem)

Nāciet sekojiet Man, un Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem

Mat. 4:18-22, Marka 1:16-20, Lūkas 5:1-11 (skatīt "Harmonijas" 41.sadaļu)

Izlasi Mateja 4:18-22 un kopīgi ar grupu pārrunājiēt zemāk dotos
jautājumus. Pieraksti svarīgāko, lai vēlāk vari pie tā vēl atgriezties.

Vai mēs redzam šos mācekļus ar Jēzu pirms šīs sarunas?
Kādas bija viņu attiecības pirms Jēzus tos aicināja?

Vai tev šķiet svarīgi tas, ka Jēzus ir aicinājis brāļus no divām ģimenēm, un ka
viņi kopīgi arī nodarbojas ar zvejniecību? Kā tas attiektos uz tevi šodien?

Drīz pēc tam tika aicināts arī Matejs (Marka 2:13-14; 47.sadaļa).
Kādas līdzības tu vari saskatīt šajā aicinājumā? Kas atšķiras?

Kas tev ir jāatstāj

Identitāte – atjauno savu identitāti

levēro, ka Jēzus neteica: “Es jums mācīšu zvejojot cilvēkus” vai “Es jums mācīšu par cilvēku zvejošanu”. Viņš teica – “Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem.” Pirmais apgalvojums attiektos uz prasmēm, bet otrs – zināšanām. Trešais, savukārt, skar identitāti, ietverot gan prasmes, gan zināšanas, taču arī vēl daudz ko citu.

Kā tu paskaidrotu, ko nozīmē vārdi “jūs darīšu” šajā pantā?

Kāpēc, tavuprāt, mācekļiem vajadzēja sākt apzināties savu identitāti citā gaismā?

Kā tu domā, kāpēc Jēzus vēl turpināja īstenot mācekļu pirmo aicinājumu pat pēc tam, kad bija izteicis jau otro?

Padomā par savu identitāti. Ko Jēzus varētu gribēt mainīt tajā, kā tu pats sevi redzi, lai tu spētu nest aizvien vairāk augļu?

Zvejnieki – kādi vārdi visprecīzāk raksturotu tavu tagadējo identitāti

Cilvēku zvejnieki – Kā tu domā, ko Jēzus vēlas mainīt šajā identitātē, lai tu aizvien vieglāk un sekmīgāk spētu uzrunāt citus?

Ja tu sāktu sevi redzēt kā "cilvēku zvejnieku" (vai arī ko līdzīgu), kā tas mainītu to, ...

... kā tu rīkojies?

... kā tu pavadi savu laiku?

... ko tu domā?

... kam tu koncentrē savu enerģiju?

... kas tu vēlētos būt?

Apņemšanās- izvērtē savas prioritātes

Lai spētu pateikt "jā" Jēzum, mācekļiem nācās pateikt "nē" daudzam citam, kas līdz šim bija šķitis ļoti svarīgs. Sekot Jēzum nozīmēja mainīt savu ierasto rīcību, fokusu, pat attiecības.

Kas ir dažas no tām pārmaiņām, ko redzam mācekļos pēc šī notikuma?

Izmaiņas darbos

Izmaiņas fokusā

Izmaiņas attiecībās

Reizēm cilvēki cenšas apvienot pašreizējo nodarbošanos ar kaut ko "labu" un "pareizu". Cilvēku zvejošana nevarēja kļūt par kārtējo mācekļu hobiju; tas prasītu visu viņu uzmanību. Viņiem nācās atrast laiku un vietu, lai spētu tam pievērsties ar visu sirdi, citādi tas nenestu ilgstošas izmaiņas vai ietekmi.

Arī tev nāksies atrast vietu un enerģiju, ko ieguldīt citu cilvēku dzīvē. Domājot par nākamajiem 6 mēnešiem, godīgi atbilde uz šiem diviem jautājumiem:

Kādas izmaiņas būtu nepieciešamas tavā prioritāšu sarakstā, lai atrastu vietu un spēku mācekļībai?

No kā tev būs jāatsakās, lai atrastu vietu un enerģiju, ko ieguldīt citu cilvēku dzīvē?

Lūkas evaņģēlijā mēs redzam paralēlo rakstu vietu, kas ir ļoti līdzīga stāstam, ko lasām Marka un Mateja evaņģēlijos. Tomēr tas, kas norisinājās pirms tam, kā arī stāsta detaļas, liek daudziem ticēt, ka šis patiesībā bija šo četru vīru otrais aicinājums. Izlasi stāstu Lūkas ev.5:1-11.

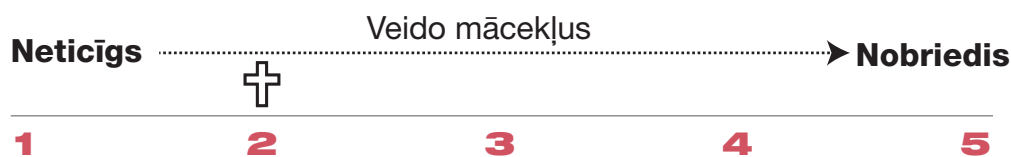
Kādu jaunu informāciju Sīmanis un pārējie ieguva šajā otrajā aicinājumā?

Kādā veidā viņu atbilde bija līdzīga iepriekšējai? Kas tajā atšķīrās?

Tekstā mēs to neredzam, taču, kā tev šķiet, vai viņi atgriezās pie zvejniecības pēc Jēzus pirmā aicinājuma?

Uz kurieni tev jādodas

Mācekļiem nebija nojausmas, kur tieši Kristus viņus vedīs; viss, ko viņi zināja, bija tas, ka tie drīz kļūs par cilvēku zvejniekiem. Šobrīd mums ir tā priekšrocība zināt, kas un kā notika, kas ļauj mums labāk izprast Jēzus vārdus un rīcību. Evaņģēlijos mēs redzam liecības par pārmaiņām, kas ved cilvēkus no neticības uz briedumu. Kristus ir devis piecus galvenos izaicinājumus, kas attiecas uz konkrētu izaugsmes posmu. Atkarībā no tā, kurā posmā atradās konkrētais cilvēks, atšķīrās arī Jēzus attieksme un rīcība. Viņš mēdza uzrunāt cilvēkus tur, kur tie atrodas, un iedrošināt spert nākamo soli. Pamatojoties uz Lielo Pavēli, ko redzam Mat.28:19, mēs saprotam, ka mācekļība ir līdzāspastāvēšana un cilvēka vadīšana caur šiem izaugsmes posmiem. Lūk, īss kopsavilkums:

1. Nāciet un redziet (Jāņa 1:39)
2. Nožēlojiet un ticiet (Marka 1:15)
3. Sekojiet Man (Jāņa 1:43)
4. Sekojiet Man un zvejojiet cilvēkus (Mat. 4:19)
5. Es jūs sūtu (Jāņa 20:21)

Ar ko šie posmi atšķiras?

Kas notiktu, ja tu vēlētos kādu no tiem izlaist?

Kas notiktu, ja tu gribētu tos izdzīvot citādākā secībā?

Kurā no posmiem, tavuprāt, iederas lielākā daļa draudžu rīkoto pasākumu un programmu?

“Pārmaiņas” pie kurām mēs strādājam pašreiz ir pāreja no 3. uz 4. posmu. Ir svarīgi redzēt pilno bildi, lai varētu saprast, no kurienes tu nāc un uz kuriem Dievs tevi vēlas aizvest:

Divpadsmit mācekļu izsūtīšana

Kad divpadsmit mācekļi pa pāriem tika izsūtīti, mēs redzam, ka viņu “cilvēku zvejošana” bija veiksmīga, pat bez tiešas Kunga pārraudzības. Izlasi, ko viņi darīja Marka 6:7-13 un Lūkas 9:1-6 (“Harmonijas” sadaļa-70b-70c)

Kādi ir tavi novērojumi par viņu pirmo patstāvīgo kalpošanu?

Viņiem izdevās:

1. pasludināt Labo Vēsti visur, kur tie gāja
2. uzņemties autoritāti garīgajā pasaulē
3. vest cilvēkus pie pestīšanas
4. vest cilvēkus pie pārmaiņām
5. apmācīt citus rīkoties tāpat – 70 mācekļi (pēc sešiem mēnešiem)

Mēģini izvērtēt, cik sekmīgs esi šajās piecās sfērās skalā no 1 līdz 10 (10 kā augstākais rezultāts). Padalies ar pārējiem grupas biedriem.

Tie ir arī mūsu mērķi, pie kuriem strādāsim kopīgi kā grupa. Un tagad padomā, kur tu vēlētos būt šīs studijas beigās.

Kurā no šīm piecām sfērām tev nepieciešams pieaugt visvairāk?

Kā tas būtu, ja šīs piecas darbības būtu neatņemama parastas nedēļas sastāvdaļa? Kā tas ietekmētu apkārtni?

Lūdz, lai Dievs ļauj tev piedzīvot šīs pārmaiņas nākamo sešu mēnešu laikā.

Nāciet, sekojiet Man, un Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem

Kur Jēzus devās pēc tam, kad aicināja mācekļus, sacīdams: “sekojiet Man”? Mēs esam droši par to, ka visu, ko Jēzus rādīja un mācīja mācekļiem turpmākajos mēnešos, Viņš vēlējās redzēt arī pašu mācekļu dzīvē. Lai arī viņi devās uz dažādām vietām, mēs varam redzēt dažas tēmas, kas vairākkārtīgi atkārtojas. Ir svarīgi, ka varam sekot Jēzus piemēram, ja vēlamies kļūt par mācekļiem, kas nes daudz augļus.

Mums jāseko Viņam...

1. attiecībās
2. lūgšanā
3. rīcībā
4. konfliktā ar reliģiju
5. Vārdā

„attiecībās

Tūlīņ pēc mācekļu aicināšanas, redzam trīs attiecību tēmas, kuras izkristalizējas viņu apmācības laikā. Pirmkārt, tā ir Jēzus izrādītā iniciatīva veidot attiecības ar dažādiem cilvēkiem, otrkārt, Viņa mērķtiecīgais darbs palīdzēt mācekļiem ienest Valstības principus jau esošajās attiecībās, un, visbeidzot, Jēzus līdzjūtība un atsaucība uz cilvēku vajadzībām. Izlasi zemāk dotās rakstu vietas un pievērs uzmanību tam, kā Jēzus veido attiecības.

Ar svešiniekiem – Jāņa 4:1-10

Novērojumi:

Ar Dieva meklētājiem – Marka 1:21-28

Novērojumi:

Ar ģimenes locekļiem – Marka 1:29-32

Novērojumi:

Ar kaimiņiem – Marka 1:32-34

Novērojumi:

Ar darba biedriem – Mateja 9:9-13

Novērojumi:

Ar draugiem – Lūkas 8:1-3, Mateja 12:46-50

Novērojumi:

Rakstura īpašības

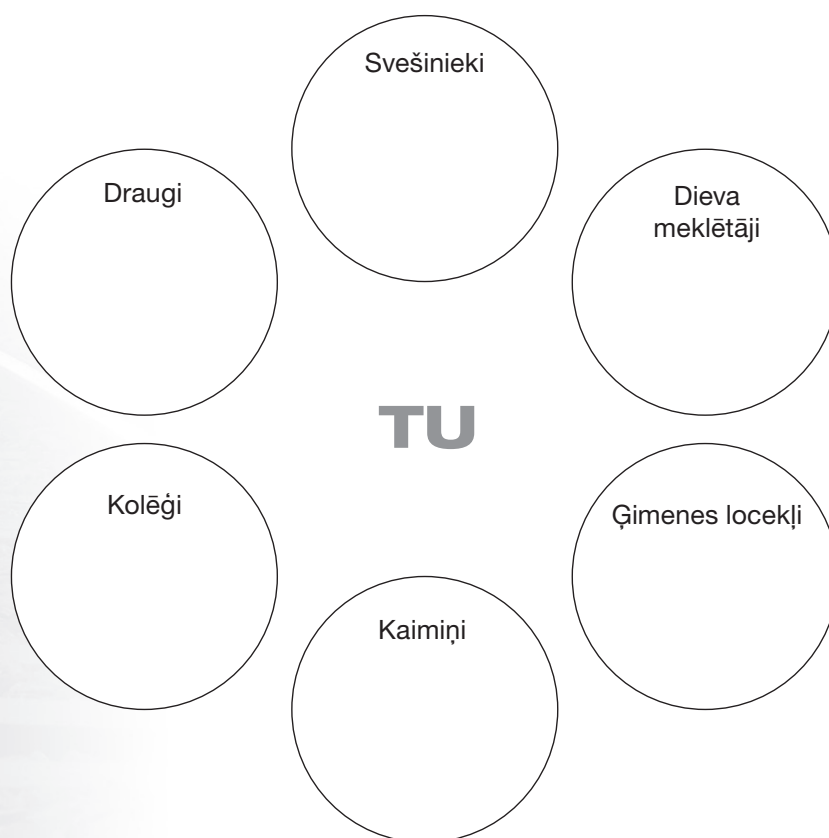
Iniciatīva – Jēzus negaidīja iniciatīvu no citiem; parasti tieši Viņš spēra pirmo soli

Pieejamība – Pārsvārā Jēzus tikās ar cilvēkiem viņu pierastajā vidē, lietojot viņiem saprotamu valodu

Drosme – Redzot kādu vajadzību, Jēzus rīkojās drosmīgi, ar pārliecību nest dziedināšanu un palīdzēt

Padomā par cilvēkiem, kurus sastop savā ikdienā. Varbūt ir kādi, kuriem īpaši ir vajadzīga tikšanās ar Debesu Valstību? Ieraksti viņu vārdus zemāk dotajos aplīšos. Tie var būt gan neticīgi cilvēki, kurus tu gribētu redzēt nākam pie Kristus, gan jau kristieši, kurus gribi redzēt pieaugam un pārveidojamies Kristus līdzībā. Kas attiecas uz svešiniekiem, tu droši vien nezini viņu vārdus, taču vari ierakstīt vietas, kur tu tos parasti satiec. Atceries, ka vari minēt arī ģimenes locekļus vai draugus, draugu darba biedrus, draugu kaimiņus – Jēzus bieži lietoja šādus tiltus, lai veidotu jaunas attiecības.

Centies pierakstīt vismaz vienu, bet ne vairāk par trim, vārdiem katrā aplīī. Sešas ietekmes grupas

Ko tu vari mācīties no Jēzus piemēra tajā, kā viedot attiecības ar cilvēkiem šajās sešās ietekmes grupās? Esi konkrēts.

„Lūgšanā

Dzīves aizņemtība un apkārtējo nemitīgās vajadzības bieži vien nozog laiku lūgšanām. Jēzus to labi apzinājās – reizēm Viņš bija tik aizņemts, ka neatlika laika pat paēst. Taču, neskatoties uz to, Viņš spēja atrast laiku garām lūgšanām; bieži vien upurējot miegu, lai varētu sarunāties ar Tēvu. Aplūkosim divas no šādām reizēm:

Kapernaumā – Marka 1:35-39

Kas bija noticis iepriekšējā dienā? (Marka 1:21-34)

Kādas izvēles Jēzum nācās pieņemt, lai izbrīvētu šo laiku lūgšanām?

Kā šī saruna ar Tēvu ietekmēja Viņa kalpošanu atlikušajā dienas daļā, kā arī vēl turpmākajās dienās?

Kalna pakājē – Lūkas 6:12-13

Jēzus pavadīja lūgšanā visu nakti. Kā tu domā, ko Viņš visu laiku darīja?

Kā šis lūgšanas brīdis ietekmēja Viņa kalpošanu citiem? (Skatīt arī Lūkas 6:17-26)

Personīgais pielietojums

Padomā par cilvēkiem, kuru vārdus pierakstīji iepriekš.

Kā tu varētu iestāties aizlūgšanās par viņiem?

Ko tu par viņiem varētu lūgt? Kā tavas lūgšanas ietekmētu to, kā tu viņiem kalpo?

Kas ir pats svarīgākais, ko tu pats personīgi vari

mācīties no Kristus lūgšanu dzīves?

Kāds praktisks ieteikums ir izveidot "10 svarīgāko lūgšanu" sarakstu, kuru vari pārskatīt lūgšanās katru dienu. Mini tajā visu to, ko vēlies lūgt Dievam par šiem 10 cilvēkiem no savām ietekmju grupām.

Arī šīs rokasgrāmatas 57.lapas pusē atradīsi "Desmit svarīgāko lūgšanu sarakstu". Aizpildi to līdz nākamajai tikšanās reizei un sāc regulāri par to lūgt.

„rīcībā

Pēc tam, kad Jēzus bija aicinājis mācekļus Viņam sekot, tie nekavējoties atstāja savus zvejas tīklus un devās prom kopā ar Viņu. Nākamie 12 mēneši tiek pavadīti nemitīgā kustībā, izstaigājot visu Galileju un tās apkārtni. Jēzus neierīko apmetni vienā vietā, gaidot, ka visi ieradīsies pie Viņa. Viņš dodas tur, kur ir cilvēki, kalpo viņu mājās, sinagogās, ciematos un ceļa malā. Tā vien šķiet, ka šie mēneši ir piepildīti ar aizraujošiem ceļojumiem.

Nereti mūsu ietekme nav tik liela, kā tā varētu būt, jo mēs pārāk ilgi gaidām. Mēs gaidām, ka cilvēki nāks pie mums, ka viņi kaut kā nejauši nonāks mūsu ietekmes zonā, lai uzsāktu sarunu un veidotu attiecības. Tomēr gaidot, mēs palaižam garām daudzas nozīmīgas iespējas.

Evaņģēlijos vairākas reizes mēs redzam vārdu “iesim”. Aplūkosim vienu no šādiem notikumiem, kur Jēzus izsaka šo aicinājumu – šoreiz, lai šķērsotu ezeru. Šī bija reize, kad paklausība rīkoties noveda mācekļus tieši briesmās. Arī mums ar to ir jāreķinās, ja izvēlamies sekot Kristum ārā no savas komforta zonas. Ko mēs varam mācīties no šī mācekļu piedzīvojuma ar Jēzu?

“Pārcelsimies uz viņu malu”

Marka 4:35-41

Kad norisinājās šis ceļojums? Kāpēc?

Kādi bija tā apstākļi?

Kā mācekļi attiecās pret Jēzu ceļojuma laikā?

Kādas sajūtas pārņēma mācekļus?

Kāpēc Jēzus norāj mācekļu mazo ticību?

Ko viņi iemācījās par Jēzu pēc šī notikuma?

Kādas “Valstības iespējas” tika pavērtas, pateicoties mācekļu paklausībai rīkoties? (Marka 5:1-5)

Personīgais pielietojums

Padomā par vārdiem, kurus ierakstīji sešos ietekmes apļos.
Kāda veida rīcība būtu nepieciešama attiecībā uz viņiem? Kādus
šķēršļus Jēzus vēlētos nojaukt, lai viņus uzrunātu?

Kas tevi kavē rīkoties un radīt "Valstības iespējas"?

Ko tu vari mācīties no stāsta, kas aprakstīs Marka
evaņģēlijā, attiecībā uz šo šķēršļu pārvarēšanu?

..konfliktā ar reliģiju

Jēzus ļoti skaidri pateica, ka nav nācis, lai atceltu bauslību, bet, lai to
piepildītu (Mat.5:17). Tajā pašā laikā Viņš zināja, ka organizētā reliģijā ļoti bieži
tiek pievienoti cilvēku radīti likumi, kā arī lielākais uzsvars mēdz tikt likts uz
ārējo, nevis iekšējo. Mācot mācekļus par cilvēku zvejniekiem, šī atšķirība
starp Valstību un reliģiju, bija viena no galvenajām tēmām. Aplūkosim
trīs šādus stāstus, kas, viens pēc otra, ir minēti Marka evaņģēlijā.

Svētki gavēņa vietā - Marka 2:18-22

Reizēm viss labais zaudē savu labumu, kad pārvēršas no fakta ("Jāņa mācekļi
gavē") par nosodošu norādījumu ("Arī jums to vajadzētu.."). Tādejādi mēs aiz
"kas" pazaudējam "kāpēc", un sākam darīt to, ko no mums sagaida apkārtējie.

Kā mūsu izpratne par gavēšanas “kāpēc” ietekmē to, kur un kā to vajadzētu darīt?

Kāda ir mācība par jauniem ielāpiem uz vecām drēbēm?

Kāda ir mācība par jaunu vīnu vecos traukos?

Kad sāksi koncentrēt savu enerģiju, lai paplašinātu Kristus valstību, ne visi tevi sapratīs un tev piekritīs. Reizēm tas, kas nostrādāja iepriekš vai citā vidē, tev nemaz nederēs. Citi brīnīsies, kāpēc tu neiederies pierastajās robežās.

Vai esi ar to jau kādreiz saskāries? Kā tas bija?

Kā tev vajadzētu rīkoties, kad tas notiek atkal (iespējams, tas notiek tieši tagad!)?

Labības lasīšana Sabatā - Marka 2:23-28

Visi Dieva baušļi ir labi un pilnīgi. To mērķis ir nest dzīvību (Psalms 19:7). Diemžēl reliģiskie vadītāji bieži vien pievieno vēl savas prasības, piešķirto tām tikpat lielu nozīmi kā Dieva baušļiem. Tā vietā, lai nestu dzīvību, bieži vien šie cilvēku radītie likumi ir nedzīvi un izkropļo Dieva sākotnējo mērķi. Mums visiem ir tieksme svārstīties starp legalismu (papildinot Dieva baustību) un zaimošanu (ignorējot Viņa likumus). Lieki bilst, ka ne viens, ne otrs nepalīdzēs nonākt Dieva Valstībā.

Vai mācekļu rīcība bija pretrunā ar biblisko pavēli?

Kāpēc Jēzus stāstīja par Dāvidu?

Ko tas nozīmē, ka “Sabats tika radīts cilvēka dēļ, nevis cilvēks Sabata”? Ko nozīmē vārdi – “Cilvēka Dēls ir Kungs pār Sabatu”?

Vai esi kādreiz piedzīvojis situāciju, kad reliģijas legālisms kļūst par šķērslī “cilvēku zvejošanai”?

Pamatojoties uz šo stāstu, ko tev vajadzētu darīt turpmāk, kad sastapsies ar legālismu?

Dziedināšana Sabatā - Marka 3:1-6

Reliģija ātri vien var pārtapt par vienu lielu aizliegumu sistēmu. Uzsvars tiek likts uz visu slikto, ko nedrīkstam darīt, nevis uz to labo, kas mums būtu jādara. Drīz vien daudz svarīgāk kļūst ievērot cilvēku radītās tradīcijas, nekā apmierināt apkārtējo vajadzības. Jēzus precīzi zināja, ko farizeji šajā stāstā meklēja, un tāpēc aizvirza sarunu pilnīgi pretējā virzienā, izsakot absolūti atšķirīgu viedokli, tādejādi radot krīzi.

Ko varam uzzināt no jautājuma, ko Jēzus uzdod 4.pantā? Kā tu domā, kāpēc farizeji palika klusējot, kad Jēzus bija uzdevis šo jautājumu?

Marks raksta, ka Jēzus “uzlūkoja visus ar dusmību, un, viņu sirds cietības dēļ noskuma..”. Šī ir viena no spilgtākajām liecībām par Jēzus emocijām evaņģēlijos. Kāpēc Viņš bija tik nomākts?

Vai esi piedzīvojis brīdi, kad tas, ko nedrīkstam kļūst svarīgāks par to, ko drīkstam? Kā tas ietekmē "cilvēku zvejošanu"?

Pamatojoties tajā, ko esi iemācījies no šī stāsta, kā tev vajadzētu rīkoties nākmreiz, kad ar ko tādu saskarsies?

Vēlāk Jēzus brīdina mācekļus **"uzmanīties no farizeju rauga, kas ir liekulība"** (Lūkas 12:1). Ir viegli pamanīt reliģisku liekulību citos, taču tikpat iespējams, ka tā mājo arī mūsos pašos. Kristus Valstības aicinājumam vajadzētu radīt konfliktu ne vien ar reliģiju tev apkārt, bet arī ar cilvēku radīto reliģiju tevis paša sirdī. Esi uzmanīgs, ka nekoncentrējies uz reliģijas masku citu dzīvē, un neaizmirsti pats par sevi.

„Vārdā

Jau no paša sākuma Jēzus kalpošanu iezīmēja Dieva Vārds. Kad sātans Viņu tuksnesī kārdināja, Jēzus atbildēja citējot Bībeli (Mat.4:1-11). Kad divi no Jāņa mācekļiem pavadīja dienu kopā ar Jēzu, viņi devās prom, runājot par Mozu un praviešiem (Jāņa 1:35-45). Kad Nikodēms vaicāja Jēzum, kā nonākt Dieva Valstībā, Viņš deva piemēru no Mozus grāmatām (Jāņa 3:14). Arī uzsākot kalpošanu Savā dzimtajā Nācāretē, Viņš balstīja Savu vēsti uz Jesajas grāmatas vārdiem (Lūkas 4:16-19).

Lai arī Viņš pats bija dzīvais Vārds, Jēzus visas Savas kalpošanas laikā, spēcīgi un prasmīgi lietoja arī rakstīto Vārdu. Arī citi mācīja Dieva Vārdu, taču, kad runāja Jēzus, visi pamanīja neparasto spēku, izteiktu autoritāti, un sacīto vārdu patiesumu.

Lai Viņa mācekļi iemācītos zvejojot cilvēkus, viņiem bija jāprot apieties ar Dieva Vārdu tikpat prasmīgi un spēcīgi. Ieskatīsimies, kā Jēzus rādīja tam priekšzīmi kalpošanas iesākumos Saviem pirmajiem izraudzītajiem mācekļiem.

Sludināšana pie ezera - Lūkas 5:1-3

Kā jau redzējām iepriekš, šis jau bija četru mācekļu otrais aicinājums. Vīspirms Jēzus māca Dieva Vārdu no krasta, tad iekāpj laivā, lai varētu

sekmīgāk uzrunāt pūli, kas bija sapulcējies, lai dzirdētu Viņa sludināšanu.

Kā tu domā, kāpēc cilvēki spiedās tik tuvu?

Mēs nezinām, par ko Jēzus runāja, taču varam redzēt cilvēku reakciju. Mēs zinām daudzas citas rakstu vietas, kurās Viņa mācība ir izklāstīta gana plaši, tādejādi varam teikt, ka zinām, ko un kādā veidā Jēzus mācīja. Kādas ir Jēzus sludināšanas raksturīgākās iezīmes?

Kā varētu raksturot Viņa izvēlētās tēmas?

No tā, ko tu zini, kā, pēc tavām domām, atšķirās Jēzus mācīšanas veids un tēmu dažādība no citiem Viņa laika sludinātājiem? Kāda ir atšķirība ar mūsdienu skolotājiem?

Sludināšana mājās - Marka 2:1-12

Kad Jēzus mācīja Kapernaumā otro reizi, cilvēki dzirdēja par Viņa ierašanos, un drīz vien telpa piepildījās pilna, ka nebija vairs nevienas brīvas vietas; pat ap māju, aiz durvīm bija sapulcējušies ļaužu pūļi. Ko Jēzus darīja? Viņš "sludināja Dieva Vārdu".

Nešķiet, ka šī bija plānota tikšanās – cilvēki vienkārši ieradās, jo padzirdēja, ka Jēzus ir atkal pilsētā. Ko tas māca par to, kā atbildēt ar Dieva Vārdu neparedzētās situācijās?

Šīs sapulces laikā, kādi vīri noplēš jumtu un nolaiž pie Jēzus savu paralizēto draugu. Ko Jēzus reakcija parāda par to, kā reaģēt uz apstākļu maiņu un atbildēt uz tūlītējām vajadzībām?

Kāpēc Viņš nekavējoties nedziedināja vīru ?

Jēzus mācība nebija vien jauku domu apkopojums; tā tiešām nesa pārmaiņas. Kā Viņš to paveica?

Kā uz to reaģēja cilvēki (12.pants)?

Sludināšana it visur- Marka 4:14-25

Kādā citā reizē Jēzus atradās pie ezera, un atkal sapulcējās daudz ļaužu. Tāpat kā iepriekš, Viņš iekāpa laivā un sāka viņus mācīt. Viena no Jēzus līdzībām runāja tieši par Dieva Vārdu.

Kur zemnieks sēja Vārdu?

Kādā veidā Vārds līdzinās sēklai?

Kādā veidā Vārds iesakņojas, aug un nes augļus?

Kā tu domā, kāpēc zemnieks nesēja Dieva Vārdu vienīgi labā zemē?

Kāda ir līdzība starp lampu un Dieva Vārdu?

Kāda ir saistība Viņa vārdiem – “Ar kādu mēru jūs mērīsiet, ar tādu mēru arī jums tiks atmērīts” – ar Dieva Vārda sēšanu?

Praktiskais pielietojums

Kādas ir nozīmīgākās atziņas, ko tu pats gūsti priekš sevis caur šiem stāstiem par to, kā Jēzus māca mācekļiem Dieva Vārdu?

Padomā par cilvēkiem, kuru vārdus pierakstīji iepriekš. Kā tu varētu sekmīgāk viņos “sēt Vārdu”? Padomā par to gana konkrēti un praktiski, tad padalies savās domās ar pārējo grupu.

Pārskats

Sekoiet Man:

1. Attiecībās
2. Lūgšanā
3. Darbībā
4. Konfliktā ar reliģiju
5. Vārdā

Nāciet, sekojiet Man un Es jūs darīšu par civēku zvejniekiem

7 galvenās mācības zvejojot cilvēkus

Apmācot Savus mācekļus cilvēku zvejniecībā, Jēzus koncentrējās uz septiņām galvenām mācībām. Pārskati šīs septiņas tēmas, pēc tam katrā no tām iedziļinoties pamatīgāk. Mūsu mērķis ir ne tikai tās kārtīgi apgūt, bet ļaut, lai caur tām kļūstam par mācekļu darītājiem.

1. Kāda ir Labā Vēsts?
2. Kā Labā Vēsts nes pestīšanu?
3. Kā Labā Vēsts nes pārmaiņas?
4. Kur es varu dalīties Labajā Vēstī?
5. Kā uzņemties autoritāti garīgajā pasaulē?
6. Kā tikt galā ar pretestību?
7. Kāda ir Dieva Valstība? – 9 līdzības par Valstību

Kāda ir Labā Vēsts?

Rakstot par Jēzus kalpošanas iesākumiem Galilejā, Marks īsi ieskicē Kristus darba raksturu. Ar ierastu tiešumu, viņš saka:

“Pēc tam kad Jānis bija nodots, Jēzus nāca uz Galileju un sludināja Dieva evaņģēliju, sacīdams: “Laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir tuvu atnākusi! Atgriezieties no grēkiem un ticiet uz evaņģēliju.” (Marka 1:14-15)

Lai arī šie panti atrodas pašā Marka evaņģēlija sākumā, mēs zinām, ka tas notiek pēc tam, kad Jānis ir apcietināts, proti, vismaz gadu kopš Kristus uzsācis aktīvu kalpošanu, un tieši pirms pirmo četru mācekļu aicināšanas.

Kristus darba pamatā bija “Labās Vēsts” pasludināšana. Tā kā Labās Vēsts (jeb evaņģēlija) pasludināšana ir svarīgs Valstības paplašināšanās priekšnoteikums, ir būtiski saprast, kāda tad ir šī Labā Vēsts. Vai tā bija soda jeb cerības vēsts? Vai tā bija tikai teorētiska informācija vai arī to varēja pielietot tīri praktiski? Vai tā bija domāta visiem vai arī tikai dažiem? Par ko tieši mums jārunā, sludinot Kristus Labo Vēsti citiem?

Labajai Vēstij ir trīs pamata balsti, katrs no tiem ārkārtīgi svarīgs.

1. Jēzus ir Mesija
2. Valstība ir tuvu
(Valstība = dzīve pēc Dieva nodoma)
3. Nožēlojiet un ticiet

Pārskati šo sarakstu uzmanīgi. Pārcilā to vairākas reizes savā prātā. Ikreiz, kad dalies Labajā Vēstī, tavam sacītajam jācentrējas ap šīm trim patiesībām. Aplūkosim tās visas dziļāk.

Jēzus ir Mesija

Tūkstošiem pravietojumu gadi ir norādījuši uz Mesijas nākšanu. Viņam bija jābūt atsavinātājam, Glābējam, kurš visu nepareizo vērsīs par labu. Lai arī cilvēki nesaprata, kā Viņš to izdarīs, viņu cerība tika likta uz Dieva sūtīto Pestītāju.

Jebkāda pestīšana, atbrīvošana, ilglaicīgas pārmaiņas iespējamās tikai un vienīgi pateicoties Kristum un Viņa nopelnam. *“Nav neviens cits vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana.”* (Ap.darbi 4:12) Tikai Viņš ir mūsu cerība.

Ja vēlies vest citus Dieva valstībā, palīdzēt apkārtējiem, tad šai patiesībai jābūt stipri iesakņotai tavā sirdī. Viņš ir ceļš, patiesība un dzīvība. Bez Viņa nav citas atbildes.

Glābt nevar ne labs padoms, ne baznīca, draudzība vai vara. Tāpat glābt nespēj gudrība, zināšanas, loģiskais saprāts, labie darbi. Jebkurai Labajai Vēstij ir jāsākas un jābeidzas ar Jēzu Kristu.

Tāpēc arī Jēzus veltīja tik daudz Sava spēka, lai parādītu mācekļiem, kas Viņš bija un kāpēc nāca. Izlasi zemāk dotās rakstu vietas un pievērs uzmanību tam, kādā veidā Viņš to darīja.

Parādīja dziedinot – Mat. 8:16-17, 12:15-21

Novērojumi:

Parādīja piedodot grēkus – Marka 2:10-11

Novērojumi:

Caur Rakstu liecību – Jāņa 5:36-40

Novērojumi:

Apstiprinot Jānim Kristītājam – Mat. 11:2-6

Novērojumi:

Noslēpts un atklāts – Mat. 11:25-30

Novērojumi:

Padomā par cilvēkiem savā lūgšanu sarakstā un viņu vajadzībām. Vai tu tiešām esi pilnīgi pārliecināts, ka viņu vienīgā cerība ir Kristus?

Kas piešķirtu tavam sacītajam par Jēzu lielāku nozīmi? Kā tu varētu vēl vairāk uzsvērt Kristu savās sarunās un attiecībās ar apkārtējiem?

Valstība ir tuvu

Lai arī ir vairāki veidi, kā raksturot, kas ir Dieva Valstība, brīnišķīga definīcija ir šī – **“Dzīve pēc Dieva nodoma”**. Valstība ir dzīve Kunga pakļautībā, ciešās un bagātās attiecībās ar Viņu, smeļoties Viņa spēku, piedzīvojot Viņa rūpes un svētību. Valstība

ietekmē ikkatru mūsu dzīves jomu; ne tikai garīgo sfēru vai teoloģisko dzīves pusi. Valstība ir dziļi praktiska un ārkārtīgi personīga – tā ir jāpiedzīvo, jābauda un jāizjūt.

Ko tas nozīmē, ka Valstība ir “tuvu”?

Tuvu var nozīmēt, ka tā tuvojas, pienāk tev tuvāk. Tādā gadījumā tev jāgaida, kamēr tā atnāk. Bet tuvoju var nozīmēt arī to, ka tu tai tuvojies. Tādā gadījumā tev atliek vien kustēties, kamēr to sasniegsi. Spriežot pēc konteksta, šķiet, ka neviens no šiem variantiem pilnībā neatbilst tam, par ko šeit runā Kristus.

Tuvu var arī nozīmēt “man blakus”; tuvoju – kā ceļš, pa kuru eju. Ja, piemēram, pļava ir “tuvu”, es jebkurā mirklī varu nokāpt no savas takas un ieiet pļavā. Tā vienmēr ir viegli pieejama, rokas stiepiena attālumā.

Mesijas ierašanās pietuvināja arī Dieva Valstību. Caur Viņu es varu “ieiet” tajā, ko Dievs man ir sagatavojis. Es to varu izdarīt jebkurā mirklī, jebkurā vietā.

Pirmo reizi Jēzus runā par šo Valstību vēl esot Nācāretē, tieši pirms došanās uz Galileju, kur Viņš aicina Savus pirmos četrus mācekļus. Izlasi šo stāstu Lūkas ev. 4:15-20.

Pamatojoties šajā rakstu vietā, kā Valstība var praktiski mainīt cilvēku dzīvi? Esi konkrēts.

Uzreiz pēc tam, Matejs citē pravietojumu par Jēzu no Jesajas grāmatas. Izlasi par to Mat. ev. 4:13-16.

Kā Valstība izmaina kontekstu, vidi, kurā mēs dzīvojam?

Atkal padomā par cilvēkiem, kurus Dievs ir licis tavā sirdī. Vai zini konkrētas jomas, kurās viņiem nepieciešamas Kristus solītās svētības? Padalies ar pārīs piemēriem.

Nožēlo un ticī

Jēzus ir durvis uz Valstību, ceļš, ko Dievs ir apsolījis. Lai izietu pa šīm durvīm, mums kaut kas ir jādara. Taču šī rīcība nav balstīta cilvēciskos pūliņos vai paša sarūpētos sasniegumos vai "izčīkstētā" Dieva labvēlībā. Rīcība, ko Dievs sagaida no mums, vienmēr ir viena un tā pati – nožēla un ticība. Šī bija vēsts, ko sludināja Jānis Kristītājs, Jēzus, un vēsts, kuru Viņš vēlējās, lai mācekļi nodotu tālāk.

Beigu beigās viņi šo mācību apguva. Kad tika izsūtīti pirmie 12, Marks raksta, ka "tie devās un sludināja atgriešanos no grēkiem". Kad Pēteris sludināja savu slaveno sprediķi Vasarsvētku dienā, viņš izaicināja klausītājus "Atgriezties no grēkiem un tikt kristītiem, Jēzus Kristus vārdā." (Kristības bija publiska ticības apliecināšana).

Šis, atgriešanās no grēkiem un ticības komplekts, ir tik svarīgs, ka mums jābūt pārliecinātiem, ka pareizi izprotam, ko tas nozīmē.

Kā tu definētu atgriešanos no grēkiem?

Kādā veidā atgriešanās no grēkiem atšķiras no nožēlas?

Kā tā atšķiras no sirdsapziņas pārmetumiem?

Kā tā atšķiras no mūsu centieniem izlabot notikušo saviem spēkiem?

Kā atgriešanās no grēkiem sagatavo ceļu ticībai?

Tagad mirkli padomā par ticību, ieskaties Mat. 6:28-47.

Kā tu definētu ticību?

Ticība nav darbs, taču reizēm ticēt ir ļoti "smags darbs". Kāpēc tā?

Ir skaidrs, ka bez ticības nav iespējama pestīšana. Kāda ir ticības loma pēc tās iegūšanas? Kā tā ietekmē mūsu Valstības pieredzi (dzīvi, kādu Dievs ir paredzējis)?

Kāpēc nav iespējams patikt Dievam bez ticības? (Ebr. 11:6)

Tas nozīmē, ka tad, kad aicini kādu spert soli Debesu Valstībā (kas ir "tuvu" un ir pieejama caur Mesiju – Jēzu), tieši grēku nožēla un ticība arī ir tie pirmie soļi, kas paver ceļu pie Dieva.

Kā tas izskatās reālajā dzīvē? Padomā par vienu cilvēku no sava saraksta. Kā grēku nožēla un ticība kādā konkrētā viņu dzīves jomā atvērtu durvis uz Dieva valstību? Kā izskatītos šī grēku nožēla un ticība?

Kā Labā Vēsts nes pestīšanu?

Kāpēc ir cilvēki, kuri visas dzīves laikā nevienu nepieved pie Kunga, bet tajā pašā laikā ir tādi, kuriem šķiet paveras evaņģelizācijas iespējas katru nedēļu? Kad bija pēdējā reize, kad tu kādu vedi pie ticības Kristum? Kā būtu, ja tava evaņģelizācijas efektivitāte varētu dubultoties vai pat desmitkārtīgi palielināties? Katra dvēsele, kuru Kristus glābj, ir būtne, kurai nebūs jāpavada mūžība ellē.

Nebūtu labi ļauties slinkumam vai vienaldzībai, kad mūsu rīcībā ir tik svarīga informācija. Dievs var tevi lietot, lai mainītu kāda cilvēka dzīves virzienu; iespējams tikai caur vienu sarunu. Bet tu vari arī piedalīties simtiem sarunu, tā arī nekad netiekot līdz Labajai Vēstij. Kāda tad ir atšķirība starp tiem, kas nes šajā jomā daudz augļu un tiem, kuri nenes?

Īsi pirms Jēzus aicināja četrus zvejniekus kļūt par "cilvēku zvejniekiem", Viņš ar Saviem mācekļiem devās no Jeruzālemes uz Galileju (Jāņa 4). Pa ceļam viņi apstājās papusdienot kādā Samarijas pilsētiņā Ziharā. Mācekļi devās pilsētā, lai iegādātos pārtiku, un pēc tam viņi bija gatavi turpināt ceļu. Jēzus uzsāka sarunu ar sievieti pie akas, veda viņu pie ticības un aizsāka atmodu visā pilsētiņā. Ceļotājiem nācās pārtraukt savu ceļu un palikt Samarijā vēl vienu dienu, lai atsauktos uz negaidīto ticības augli.

Jēzus un Viņa mācekļi bija vienādā situācijā, ar tiem pašiem cilvēkiem, piedzīvoja to pašu nogurumu. Tomēr Kristus šajā situācijā nesa augļus; mācekļi būtu vienkārši nopirkuši pārtiku un palaiduši šo iespēju garām. Ar ko Jēzus rīcība atšķīrās no mācekļu? Saprotot šo atšķirību, arī tu spēsi nest daudz vairāk augļu. Vai varētu būt, ka tu neredzi nozīmīgas iespējas iesākt atmodu?

Sāksim ar stāsta vidus daļu, tad dosimies uz tā sākumu.

Jēzus redzēja to, ko mācekļi neredzēja (Jāņa 4:30-38)

Jēzus redzēja, kā apvienot atpūtu ar kalpošanu - Jāņa 4:30-34

Bieži mēs palaižam šīs iespējas garām, jo jūtamies iztukšoti un vāji. Šķiet, ka ir tik daudz citu darbu, kas jāpadara, mēs esam pārāk noguruši un aizņemti. Bet Jēzus saprata, ka patiesībā darot Tēva gribu, mēs saņemam enerģiju un papildījumu. Tas mūs piepilda, dod spēku, gluži kā laba maltīte.

Vai arī tu reizēm jūties pārāk aizņemts un tukšs, lai uzsāktu evaņģelizējošu sarunu? Kā tas tevi ietekmē?

Vai esi kādreiz piedzīvojis atspirdzinājumu, kas nāk pildot Tēva gribu? Vai vari padalīties ar kādu piemēru?

Kur mācekļi redzēja vienīgi lielu sagatavošanas darbu, Jēzus jau redzēja gatavu ražu - Jāņa 4:35

Mēs protam atrast iemeslus tam, kāpēc “tagad nav īstais laiks”. Mēs neesam sagatavojušies, otrs cilvēks tam vēl nav gatavs. Mums jāizveido dziļākas attiecības, jānogaida pēc labākas iespējas. Jebkurā gadījumā, mūsu attieksme ir saistīta ar gaidīšanu; kā tie, kas teica: “Vēl četri mēneši un raža būs gatava!”

Spriežot pēc Jēzus, šāds apgalvojums vienkārši nebija patiess. Viņa vienīgais norādījums, ko atrodam šajā stāstā ir izaicinājums “pacelt acis un skatīties uz laukiem”. Dēļ apkārtējiem sīkumiem, kas novērsa mācekļu uzmanību, viņi nespēja ieraudzīt “lielo bildi” un gatavo ražu.

Kāda ir Jēzus vēsts? Raža ir jau gatava, nav nepieciešams vēl gaidīt. Raža ir gatava, ir cilvēki, kas ir sagatavoti. Nepalaid to garām – raža ir gatava!

Kas mums traucē ieraudzīt gatavo ražu? Kas mums liek gaidīt?

Kā tu rīkotos, ja tiešām ticētu, ka raža ir gatava?

Jēzus redzēja pievienojamies arī citus strādniekus - Jāņa 4:36-38

Nereti mēs atturamies, jo apzināmies savus ierobežotos resursus. Iespējams, mēs uzsākam īsu sarunu ar cilvēku, kuru nekad vairs neredzēsim. Vai tas būtu prātīgi? Varbūt ir jāvelta vairāki gadi, lai sagatavotu viņu sirdi vēstij, ko grasāmies pasludināt? Redzot vienīgi savas iespējas, savus resursus, mēs bieži atturamies, jo zinām, ka ar to vien ir par maz.

Jēzus redzēja, ka lauki ir pilni ar vēl citiem strādniekiem, kurus arī ir aicinājis Tēvs. Mūsu darbs bieži vien tiks būvēts jau uz kāda cita pūlēm un otrādi – reizēm mēs liksim pamatu kāda cita ražas laikam. Ļoti bieži ir tā, ka “viens sēj, otrs plauj”, bet priecājas abi. To apzinoties, mēs spējam rīkoties ar daudz lielāku pārlicību, zinot, ka mēs esam tikai maza daļiņa no notiekošā. Pat, ja mēs nevienu citu neredzam, mums jāpieņem, ka neesam vieni.

Ļoti praktisku piemēru tam mēs redzam Apustuļu darbos 8:1-25. Šeit Filips Samarijā daudzus ved pie Kristus – visticamāk, ceļot uz pamatiem, ko iepriekš bija licis Jēzus ar Saviem mācekļiem, satiekot sievieti pie akas.

Kādā veidā apziņa par citiem strādniekiem, tev palīdzētu ātrāk un drosmīgāk iesaistīties evaņģelizācijā?

Jēzus pārvarēja šķēršļus, kas citus atturēja

Tagad atgriezīsimies uz stāsta sākumu. Īsas sarunas laikā, Jēzus palīdz šai sievietei nokļūt no piesardzīgas vienaldzības līdz dzīvai ticībai. Tas varēja notikt, jo Viņš pārkāpa šķēršļiem, kas mūs bieži vien attur.

Jēzus uzsāka attiecības - Jāņa 4:1-9

Kādi šķēršļi traucēja veidot attiecības ar šo sievieti?

Kā Jēzus uzsāka šīs attiecības?

Kāda bija sievietes reakcija?

Jēzus pret viņu izturējās tā, it kā viņu attiecības būtu siltas un tuvas, lai arī starp viņiem nebija pat draudzības, un Viņam patiesībā nevajadzētu ar viņu sarunāties. Kādi ir daži no attiecību šķēršļiem ar cilvēkiem tavā sarakstā? Kā tu varētu tos pārvarēt, iedvesmojoties no Jēzus? (Ievēro, ka tas neprasīja daudz laika)

Kā tu varētu uzlabot prasmi uzsākt attiecības ar svešiniekiem?

Jēzus iesaistījās garīgā sarunā – Jāņa 4:10-12

Bieži mēs gaidam, ka garīgas sarunas pavērsies pašas no sevis. Mēs runājam par savām interesēm, laiku, par to, kas noticis pagājušā nedēļā. Mēs ceram, ka varbūt, kaut kad parādīsies jautājums vai tēma, kas dabīgi ļaus uzsākt sarunu par Dievu. Vienīgā problēma ir tā, ka mums var nākties gaidīt ļoti ilgi – iespējams pat vairākus gadus!

Samāriešu sieviete vēl nebija attapusies no pārsteiguma, ka ar viņu sarunājas jūdu vīrietis, kad Jēzus jau pagriezta sarunu uz garīgām tēmām. Viņš to dara spējīgi, minot piemērus, kurus viņa nepavisam nesaista ar sevi. Taču Jēzus negaida, kamēr viņa pati tiks skaidrībā – Viņš uzņemas vadību.

Kāda ir viņas reakcija?

Kādi praktiski soļi palīdzētu mums ātrāk uzsākt garīgu sarunu?

Kāpēc ir tik svarīgi to nevilkt garumā?

Kādu reakciju mēs varam sagaidīt no citiem, pārejot no materiālā uz garīgo?

Jēzus iesaistījās evaņģēlijā – Jāņa 4:10-26

Garīga saruna ir lieliska, taču ar to vien nepietiek. Mēs varam daudz runāt par Dievu, par to, ko Viņš mums nozīmē, mūsu ticību, kā tā ir mūs mainījusi, Bībeli un, ko tā mums mācījusi. Tomēr, ja netiekam līdz evaņģēlijam, tad otrs cilvēks nekādi nespēj saņemt Dieva sagādātās dāvanas. Daudzi cilvēki prot skaisti runāt par Dievu, taču tad apstājas. Viņi tā arī netiek līdz evaņģēlijam. Parasti otrs cilvēks pēc tā neprasa, un mēs nezinām, kā to piedāvāt.

Jēzus nepazīna šādu vilcināšanos. Sieviete vēl mēģināja atrast sakarību starp Jēzus vārdiem un garīgām patiesībām, kad Viņš jau atklāja galvenos evaņģēlija punktus.

Kāpēc mēs bieži apstājamies tieši pirms evaņģēlija pasludināšanas?

Kā tu varētu pārvarēt šo šķērslī un pasniegt evaņģēliju? Dod kādus praktiskus piemērus tam, ko tu varētu teikt, lai pārietu no parastas sarunas uz evaņģēliju.

Sarunai turpinoties, atklājas četras galvenās domas. Tās ir tās četras patiesības, bez kurām evaņģēlija vēsts nav pilnīga.

Evaņģēlija četras “Lielās Domas”

1. Tu tiki Dieva radīts, Viņam radīts, un bez

Viņa tev vienmēr slāps (Jāņa 4:13-15)

Kā tu domā, kāpēc svarīgi sāk tieši ar šo atziņu?

2. Tu esi grēkojis un atšķirts no Dieva (Jāņa 4:16-18)

Kāpēc Kristus nevar turpināt, nepieminot grēku?

Kā Viņam izdodas šo patiesību padarīt praktisku, ne tikai teorētisku?

Kādus vēl svarīgus pantus varētu minēt šajā mirklī?

Kāds bija Jēzus balss “tonis” runājot ar sievieti?

Šajā mirklī samāriešu sievietē nedaudz apjūk. Tas notiks gandrīz vienmēr, kad kādam stāstīsim par evaņģēliju. Neatkarīgi no tā, cik skaidri un saprotami tu runāsi, teiktais vienalga tiks izfiltrēts caur iepriekš dzirdētu informāciju, pieredzi, un cilvēks sadzirdēs pavisam ko citu. Lielākā daļa cilvēku ir sastapušies tikai ar divu veidu evaņģēlijiem: reliģijas evaņģēliju un labo darbu evaņģēliju. Daudzi pretosies tevis stāstītajam, jo visu dzirdēs caur vienu no šiem divu evaņģēliju filtriem, un tiešām nesapratīs, ko tu centies pateikt. Tev jābūt gatavam atbildēt uz viņu jautājumiem un parādīt, ka neviens no šiem evaņģēlijiem nepalīdz tuvoties Dievam.

Ieskaties Jāņa 4:19-24. Vai redzi šeit reliģijas evaņģēliju?

Kur tu redzi labo darbu evaņģēliju?

Kā Jēzus atbilde palīdz sievietei atgriezties pie patiesā evaņģēlija?

3. Jēzus nomira par mūsu grēkiem, atvērdams ceļu attiecībām ar Dievu – Jāņa 4:25-26

Šajā tekstā redzam, ka sievietē atzīst savu vajadzību pēc Mesijas, un Jēzus pasludina, ka Mesija ir viņas priekšā. Pateicoties viņas kultūrai un Vecās Derības izpratnei, šķiet, viņai ar to pietiek.

Ko mēs varam mācīties no tā, kā Jēzus pasniedza šo evaņģēlija trešo "lielo atziņu"?

Kas varētu noderēt daloties šajā atziņā mūsdienās?

4. Mēs saņemam šo dāvanu caur grēku nožēlu un ticību – Jāņa 4:39-42

Tā kā varam sekot līdz sarunai tikai līdz 26.pantam, par pēdējo atziņu mēs uzzinām tikai vēlāk, kad pārējie ciemata iedzīvotāji runā par to, ko sieviete viņiem ir pastāstījusi.

Ko tu vari mācīties par grēku nožēlu un ticību no tā,
ko cilvēki runā no 39.līdz 42.pantam?

Kāpēc evaņģēlijs būtu nepilnīgs bez šīs ceturtās “Lielās Domas”?

Atgriezīsimies pie pēdējā no četriem šķēršļiem, kurus Jēzus pārvarēja.

Jēzus devās izaicinājumā – Jāņa 4:7, 4:10, 4:16, 4:21

Kad esam kādam pasludinājuši evaņģēliju, ļoti bieži mēs jautājam: “Nu, ko tu domā?” Tad otrs cilvēks vai nu izsaka savu piekrišanu vai nepiekrišanu, pauž labvēlīgu, vai gluži otrādi – nelabvēlīgu attieksmi pret dzirdēto. Patiesībā viņu izjūtas vai viedoklis ne uz pusi nav tik svarīgs kā viņu rīcība. Tā vietā, lai vienkārši pasniegtu faktus, Jēzus meta izaicinājumu. Viņš izaicināja cilvēkus atsaukties, rīkoties, spert nākamo soli.

Bieži neredzam plašas sekas savai sludināšanai, jo neaicinām cilvēkus nekādi reaģēt. Mēs nesakām: “Vai tu gribētu šodien uzticēties Jēzum” vai “Ja esi gatavs, tu vari lūgt tieši tagad; es varu darīt to kopā ar tevi.” Ja cilvēks nav gatavs, varam pavaicāt: “Kas tevi attur? Kā šos šķēršļus varētu pārvarēt?” Ja viņam vajadzīga papildus informācija, varam mest vēl kādu izaicinājumu – “Es tev iedošu Bībeli, ja tu apsoli, ka to lasīsi.” Mēs varam izaicināt cilvēkus lūgt Dievam Sevi atklāt, kā arī aicināt uz vēl kādu tikšanos un sarunu.

Galvenais būtu nebaidīties ļaut reaģēt uz dzirdēto.

Izlasī zemāk dotos pantus un veic novērojumus, kā visas sarunas laikā Jēzus izaicina samāriešu sievieti. Jāņa 4:7, 4:10, 4:16, 4:21

Kas tev traucē izaicināt cilvēkus dot savu atbildi?

Kāpēc tomēr ir svarīgi to darīt?

Varbūt ir kāds noderīgs padoms vai personīgs stāsts, ko tu varētu pastāstīt pārējiem grupas dalībniekiem un kas varētu jums visiem palīdzēt pārvarēt šo šķērslī un mest izaicinājumu apkārtējiem?

Daudzējādā ziņā šie šķēršļi līdzinās policijas lentai, kas tiek novilkta ap nozieguma vietu. To šķērsot šķiet nepareizi, it kā mēs pārkāptu kādu nerakstītu likumu. Taču īstenībā, šo šķērslī pārvarēt ir ļoti vienkārši, gluži tāpat, kā tas neprasītu daudz pūļu pastiept policijas lentu un izlīst tai pa apakšu. Tie, kuriem ir dota attiecīga autoritāte, daudz nedomājot dodas pāri šādam šķērslī.

Ir svarīgi saprast, ka tev ir dota vara pārkāpt šos šķēršļus, kas pirmajā mirklī šķiet ārpus tavas komforta un drošības zonas. Šo varu tev dod ķēniņu Ķēniņš, kurš ir izsūtījis tevi glābšanas misijā. Tu atrodi tiešā Viņa pakļautībā. Kristum ir dota visa vara debesīs un uz zemes, un Viņš sūta tevi (Mat.28:18-19). Uzrādi savu žetonu un dodies uz priekšu!

Kādā veidā Labā Vēsts nes pārmaiņas?

Labā Vēsts nav laba runājot tikai par pestīšanu. Turpinot mācīties par Dievu un vairāk atklājot Viņa valstību, mūs sagaida aizvien jauna Labā Vēsts. Evaņģēlijs nenes vien pestīšanu, bet arī dziedināšanu, atbrīvošanu, svētību un jaunu dzīves veidu. Tā ir Labā Vēsts gan ticīgajiem, gan pazudušajiem.

Kad mācekļus izsūtīja sludināt par Dieva Valstību, viņiem tika pavēlēts arī “dziedināt slimos” (Lūkas 9:2). Mēs zinām, ka Kristum ir vara nest arī fizisku dziedināšanu, taču, iespējams, ka mūsdienās nepieciešamība pēc “gara” un “dvēseles” dziedināšanas ir pat lielāka. Kristus klātbūtne un spēks nes ļoti plašas un praktiskas pārmaiņas.

Kā Dievs var tevi lietot, lai “dziedinātu slimos” un nestu izmaiņas citu dzīvē?

Kā Dievs var tevi lietot, lai vestu citus uz “Dieva ieplānoto dzīvi”?

Ieskaties vēlreiz, kas notika Nācāretē (Lūkas 4:18-19). Vēl bez frāzes “Labā Vēsts” mēs redzam četrus citus svarīgus vārdus: **brīvība, atjaunošana, atbrīvošana, žēlastība**. Padomā par cilvēkiem savās sešās ietekmes grupās. Vai redzi viņu dzīvē vajadzības, kas iedarētos zem kāda no šiem četriem vārdiem? Pieraksti pāris piemērus (ar attiecīgo cilvēku vārdiem) katrā no šīm četrām kategorijām. Piemēram – “Jana – brīvība no raizēm”, “Marija – pašapziņas atgūšana pēc vardarbīgām attiecībām” vai “Tomass – atbrīvošana no alkohola atkarības”.

Brīvība

Atjaunošana

Atbrīvošana

Žēlastība

Paskaties uz šo sarakstu. Padomā par šiem cilvēkiem. Vai nebūtu brīnišķīgi, ja viņi piedzīvotu visu to, ko tu pierakstīji? Tas ir iespējams – tās ir tās praktiskās pārmaiņas, ko nes Jēzus.

Protams, var būt arī tā, ka Jēzus ir mums blakus, bet mēs vienalga palaižam garām Viņa apsolījumus. Turpini lasīt stāstu no Lūkas 4:20-30. Kāpēc tajā dienā Nācāretē neviens nepiedzīvoja šo vārdu spēku?

Cits pārmaiņu aspekts paveras, kad atklājam jaunu dzīves veidu. Valstības sludinātais dzīves veids ir ļoti atšķirīgs no jebkādas citas dzīves filozofijas, un kad sākam to izdzīvot, tas nes radikālas pārmaiņas. Kad pēc Kalna sprediķa Jēzus izsūtīja pirmos divpadsmit mācekļus, Viņš arī deva vairākus konkrētus piemērus, kā šis jaunais dzīves veids izpaužas. Vairākas reizes atkārtodams vārdus “Jūs esat dzirdējuši ..., bet Es jums saku”, Jēzus atklāja, kā valstības principos balstīts dzīves veids var pārmainīt ikvienu dzīves aspektu. Atver Kalna svētrunu Mateja 5-7 un ātri to pārlasi.

Lūk, dažas sfēras, kurās Jēzus piedāvā jaunu dzīves uztveri:

- Negaidītas svētības – Mateja 5:1-12
- Izlīgšana ar aizvainotu brāli – Mateja 5:21-26
- Uzticība laulībā – Mateja 5:27-32
- Mīlestība pret ienaidniekiem – Mateja 5:38-48
- Dzīve par godu Dievam, nevis cilvēkiem – Mateja 6:1-7
- Patiesa piedošana – Mateja 6:12-15
- Dārgumi, kas tiek krāti debesīs, nevis uz zemes – Mateja 6:19-21
- Uztraukumu vietā uzticēšanās – Mateja 6:25-34
- Nosodījuma vietā pašanalīze – Mateja 7:1-5
- Droša tuvošanās Dievam – Mateja 7:7-11
- Dari citiem to, ko tu vēlētos, lai viņi dara tev – Mateja 7:12

Īsumā raksturojot Savu mācību, Jēzus teica, ka tie, kas dzird Viņa vārdus un pēc tiem dzīvo, ir kā vīrs, kas ceļ savu namu uz klints. Savukārt tie, kas dzirdēto vārdu laiž gar ausīm, kā cilvēks, kurš ceļ savu māju smiltīs. (Mateja 7:23-27)

Padomā par cilvēkiem savās sešās ietekmes grupās. Vai kādam no viņiem noderētu šāds “jauns dzīves veids”? Vai ir vēl kādi praktiski Jēzus norādījumi, kas varētu nest pārmaiņas viņu dzīvē, ja vien tos liktu lietā? Dod konkrētus piemērus.

Un tagad svarīgākais jautājums – kā Dievs varētu tevi lietot, lai vestu viņus tuvāk šīm pārmaiņām? Un atbilde ir “Labajā Vēstī”. Pārskatīsim Labās Vēsts saturu.

1. Jēzus ir Mesija

Viņam ir vara izdarīt visu, ko Viņš ir apsolījis. Viņš var dziedināt, atbrīvot, atjaunot. Viņš ir Ķēniņš. Tas nozīmē, ka Viņa dotie norādījumi palīdzēs mums dzīvot tā, kā Dievs to ir paredzējis. Ja uzticēsimies Viņam, klausīsimies, ko Viņš saka un tā arī dzīvosim, būsime kā māja, kas celta uz klints – stabila un stipra, neatkarīgi no tā, kas notiek mums apkārt.

2. Valstība ir tuvu

Vai atceries mūsu stāstu par ceļa malu? Eļot pa ceļu, pļava ir tikai viena soļa attālumā. Tā vienmēr ir pieejama, vienmēr aizsniedzama. Tieši tāpat arī valstība ir “tuvu”.

Bieži vien cilvēki netic, ka pārmaiņas ir iespējamās, vai, ka tās ir pieejamas ikvienam. Varbūt kaut kas notiktu, ja vien mēs pagaidītu ilgāk vai, ja mainītos apstākļi. Varbūt, ja ilgi un dikti strādātu, varētu sagaidīt pakāpeniskas un nelielas izmaiņas.

Lūk, labā vēsts – Valstība, dzīve pēc Dieva plāna, ir tev blakus. Tā vienmēr ir pieejama, viegli aizsniedzama. Tāpēc, ka tu pazīsti Jēzu, tu zini īstās durvis. Tāpēc, ka tev ir Jēzus, tev ir zināms ceļš, patiesība un dzīvība. Tāpēc, ka Viņš dzīvo tevī, tev vienmēr ir pieejams dzīvais ūdens, kas nekad nebeigsies. Dzīve pēc Dieva plāna ir tikai soļa attālumā.

3. Nožēlo un tici

Bet, neskatoties uz to, ka valstība ir tuvu, lai tajā nonāktu, ir jāmaina virziens. Šis “apgriešanās” jēdziens ir viens no grēku nožēlas galvenajiem aspektiem. Nožēlot nozīmē būt vienprātis ar Dievu par to, kas ir grēks, un aizgriezties no tā. Tas nozīmē atzīt tās dzīves jomas, kurās vēl paļaujamies uz sevi, meklējam citu dzīvības avotu un pakļaut tās Dievam. Mums ir jānovelk vecais un jāuzvelk jaunais (Ef.4:22), jāatzīst, ka eļam nepareizā virzienā un jāatgriežas uz pareizā ceļa. Nožēlot nozīmē pieņemt lēmumu mainīt virzienu.

Ticēt nozīmē paļauties uz Dieva vārdu un rīkoties saskaņā ar to. Ja Dievs ko ir teicis, tad tā ir patiesība, neatkarīgi no tā, ko es jūtu vai ko saka citi. Kad es uzticos Viņa teiktajam un rīkojos pamatojoties uz Viņa vārdu, es izrādu ticību, kas nes pārmaiņas. Ticība atbrīvo Dieva spēku. Ticība mani maina. Ticība ir uzvara, kas uzvarējusi šo pasauli (1.Jāņa 5:4).

Caur Jēzu, grēku nožēlā un ticībā, es varu ieiet Valstībā
(dzīvē, pēc Dieva plāna), jebkurā laikā.

Ar šo "Labo Vēsti" tu arī citus vari vest pie pārmaiņām. Vērs viņu uzmanību uz Jēzu, atgādini, ka Viņa spēks ir īsts un, ka Viņa ceļš ved uz dzīvību. Pastāsti, ka valstība, dzīve, pēc Dieva plāna, ir tuvu un visiem pieejama. Lūdz Dievam, lai Viņš jums abiem atklāj soļus pretim nožēlai un ticībai, kas atvērs īsto ceļu. Izaicini viņus ticēt un paklausībā rīkoties, balstoties uz šo jauno ticību.

Tad lūdz par viņiem. Lūdz pēc brīvības, atjaunošanas, atbrīvošanas un Dieva žēlastības. Lūdz, lai Jēzus dara viņu dzīvēs konkrētas lietas. Pasludini valstību, dziedini slimos.

Vai tu to spētu? Ja jā, kā mainītos tava dzīve? Kā tas ietekmētu apkārtējo cilvēku dzīvi?

Pārdomā visu to, ko runājām par citu vešana pie pārmaiņām.
Kas no tā visa tev pašam ir svarīgākais?

Kā tu to varētu īstenot attiecībās ar vienu no saviem tuviniekiem šajā nedēļā? Pastāsti, kā tas varētu notikt.

Kur man runāt par Labo Vēsti?

Katrā no mums ir iekšēja sajūta, kas pasaka, kas kurā vietā un mirklī ir pieļaujams, kas nē. Mēs zinām, ka varam dziedāt dušā, bet nevaram sabiedriskajā transportā. Mēs zinām, ka varam spārdīt bumbu futbola laukumā, bet ne bankā. Mēs zinām, ka varam nobučot mammu, lai pateiktos par gardu maīti, bet ne pārtikas veikala kasieri.

Līdzīgi mūsos ir arī iekšēja sajūta par to, kad un kur būtu pienācīgi dalīties Labajā Vēstī. Protams, varam to darīt baznīcā, pasākumos, kas rīkoti ar evaņģelizējošu mērķi. Citās vietās ir normāli to darīt, ja kāds ir uzdevis attiecīgu jautājumu. Taču visbiežāk mums šķiet, ka ne laiks, ne vieta nav tam īsti piemērota.

Ja apstākļi tam, lai dalītos evaņģēlijā būs ierobežoti, tāda būs arī mūsu sludināšana. Jēzus to saprata un tāpēc, mācot Savus mācekļus kļūt par "cilvēku zvejniekiem", apzināti vadīja viņus ļoti dažādās situācijās un kontekstos. Ielūkosimies dažos no tiem:

- Mājās – Lūkas 4:38
- Ārā – Lūkas 5:1
- Darbā – Lūkas 5:27
- Maltītes laikā – Lūkas 5:29
- Baznīcā (sinagogā) – Lūkas 6:6
- Ceļā – Lūkas 7:11-15
- Gaidot – Jāņa 4:6
- Kur tev ir visvieglāk dalīties Labajā Vēstī?
- Kur visgrūtāk?
- Kādās vietās tev pat neienāk prātā dalīties evaņģēlijā? Kāpēc?
- Padomā par nākamo nedēļu. Pamatojoties uz augstāk minēto sarakstu, kas ir tās vietas, kurās tev jābūt īpaši modram, lai ieraudzītu iespējas pasludināt evaņģēliju?

Kā uzņemties autoritāti garīgajā pasaulē?

Tūlīņ pēc tam, kad Jānis Kristītājs svaidīja Jēzu kalpošanai, Viņam nācās piedzīvot Sava ienaidnieka velna kārdināšanu un apsmieklus. Arī vēlāk, turpinot mācīt un dziedināt, mēs redzam, ka Jēzus pastāvīgi saskārās ar dēmonisko spēku uzbrukumiem. Dieva valstība nevarēja izplatīties nestājoties pretim sātānam, kurš savu pretestību vienmēr ir izrādījis ļoti aktīvi.

Tieši tāpat, arī mācekļiem bija nepieciešamība pēc attiecīgas varas rīkoties garīgajā pasaulē valstības uzdevumā. Ieskaties, kā Kristus to darīja izsūtot pirmos divpadsmit mācekļus (Lūkas 9:1-5).

Kā tu paskaidrotu, kas ir “spēks” un “autoritāte”?

Kādu varu un autoritāti Jēzus piešķīra mācekļiem?

Kāds spēks un autoritāte ir dota mums? Ieskaties šajos pantos: Mat. 28:18-19, Ef. 6:10-13, 1.Pētera 5:8-9

Ja tu vēlies īstenot Kristus pavēli un zvejot cilvēkus, tad esi gatavs piedzīvot ienaidnieka pretošanos. Tev jābūt tam gatavam; tu nevari ļauties pārsteigumam, kad to piedzīvoši. Tā vietā lai atkāptos un bēgtu prom, tev jāuzņemas autoritāte Kristū un jāstājas pretim ļaunajiem spēkiem.

Kā tas izpaužas praktiski?

Kā esi saskāries ar ienaidnieka pretestību pēdējo mēnešu laikā? Vai spēji stāties viņam pretim?

Arī mācekļi stājās pretim ļaunajiem spēkiem, kas darbojās citu cilvēku dzīvē. Kā arī mēs varam stāvēt Kristus spēkā un autoritātē šajā jomā?

Vēl kāda joma, kurā Jēzus uzņēmās garīgu autoritāti, bija sludināšana. Viņš pasludināja Dieva vārdu bez kaunēšanās, stingri stāvot pretim reliģiskajiem vadītājiem, kuri Viņam iebilda. Viņš nesmēlās šo autoritāti Savā izglītībā, stāvoklī vai slavā, bet gan Savā Tēvā, kurš Viņu bija sūtījis. Šāda sludināšana izraisīja apbrīnu (Mat.7:28-29).

Kad Jēzus izsūtīja pirmos divpadsmit, Viņš teica tiem, cik svarīgi ir sludināt ar spēku un pārliecību. Ieskaties Mat.10:24-33.

Ar kādu reakciju no apkārtējiem tev būtu jārēķinās?

Kas tev ir pavēlēts attiecībā uz to vēsti, ko esi dzirdējis?

Ar kādām patiesībām Jēzus iedrošināja mācekļus būt drosmīgiem?

Kas šodien mums dod autoritāti sludinot evaņģēliju? 2.Kor.3:4-6

Kā mums nevajadzētu izmantot mums doto varu un autoritāti? Mat. 20:25-28

Vai arī tu pasludini Kristus mācītās patiesības ar autoritāti un kalpa sirdi? Vai esi drosmīgs un tiešs, kad nākas aizstāvēt Dieva skatījumu? Vai šī drosmē iet roku rokā ar pazemīgu pakļaušanos Viņam? Vai tad, kad cilvēki izrāda pretestību, tu bailēs atkāpies vai arī turpini uzticēties Dievam un spēj Viņu atzīt arī publiski ?

Kā tu varētu pieaugt tajā, lai pasludinātu Viņa vēsti ar spēku un autoritāti? Esi konkrēts.

Kā tikt galā ar pretestību?

Jēzus iedrošināja Savus mācekļus rēķināties ar pretestību un nebūt pārsteigtiem, kad viņi ar to saskaras. Izsūtot Savus divpadsmit mācekļus, Viņš tiem dod konkrētus norādījumus attiecībā uz to, kā tikt galā ar dažāda veida atraidījumu. Divpadsmit mēnešus ilgajā sagatavošanas laikā, kad Jēzus apmācīja jaunus cilvēkus zvejniekus, viņiem bija iespēja vērot, kā Jēzus pats rīkojas sastopoties ar pretestību un spiedienu.

Aplūkosim vienu no šīm situācijām, un padomāsim, ko varam mācīties no Jēzus atbildes reliģiskajiem vadītājiem.

Izlasi Jāņa 5:10-16. Par ko jūdi bija noskaitušies uz Jēzu?

Kā viņi gatavojās šo problēmu atrisināt?

Vai pagājušā gadā esi sastapies ar pretestību? Kā tas notika? Kā tu reaģēji?

Izlasi arī atlikušo rakstu vietas fragmentu no 17.līdz 44.pantam un piefiksē Kristus atbildes reakcijas galvenos punktus.

- a. Tēvs strādā – Es Viņam pievienojos – 17.pants

- b. Es neko nedaru pats no Sevis – Es daru to, ko Tēvs man atklāj – 20.pants

- c. Es varu dot, jo pats esmu saņēmis – 21.-27.pants

- d. Es vienmēr darbojos, lai izpatiktu Tēvam, nevis cilvēkiem – 30., 41., 44.pants

- e. Man nav Sevi jāaizstāv, jo to dara Tēvs – 31.-40.pants

Pārrunājiet kopīgi šos punktus.

Pārrunājiet kopīgi šos punktus. Kurš no tiem tev šķiet pats nozīmīgākais un kāpēc?

Kā šīs patiesības var tev palīdzēt brīdī, kad sastopies ar pretestību?

Kas ir pats svarīgākais, lai, sastopoties ar pretestību, varētu pastāvēt stipri un nelokāmi?

Kāda ir Dieva Valstība? – Deviņas līdzības par valstību

Vilšanās un bailes bieži vien apstādina mācekli no cilvēku zvejošanas. Šie krīzes brīži nereti ir saistīti ar mūsu cerībām. Ja ceram, ka sekot Jēzum ir kas līdzīgs pastaigai puķu dārzā, tad, sastopoties ar grūtībām, būsīm nepatīkami pārsteigti. Ja sagaidīsim, ka mūsu sludināšanu vienmēr uzņem ar prieku, jutīsimies kā neveiksminieki, kad piedzīvosim atraidījumu. Ja necerēsim uz Dieva spēku, nekad nepadūšosimies izkāpt no laivas. Ja neticēsim, ka evaņģēlijs spēj pārveidot, tad šķietami bezcerīgos brīžos, atkāpsimies.

Tieši tāpat kā celtniekam ir jāpazīst koks, zemniekam zeme, tāpat arī māceklim jāpazīst Dieva valstība. Kāda tā ir? No kā tā veidota? Ko man vajadzētu sagaidīt? Uz ko man nevajadzētu cerēt?

Vai pagājušā gada laikā ir bijis brīdis, kad cerēji uz citādu garīgu iznākumu, taču notika kas pavisam cits, kas atņēma tev drosmi un radīja vilšanos? Pastāsti pārējai grupai vismaz par vienu tādu notikumu.

Patiesa izpratne par valstību, palīdzēs mums izsargāties no vilšanās un maldīšanās un ļaus saglabāt koncentrēšanos uz to, kas tiešām ir svarīgs.

To zinot, Jēzus stāstīja deviņas līdzības, ar nolūku atklāt Saviem izredzētajiem Dieva valstības noslēpumus (Marka 4:11). Aplūkosim šīs līdzības, pievēršot uzmanību to galvenajai domai.

**Augsnes - esi gatavs dažādām
atbildes reakcijām (Marka 4:3-25)**

Novērojumi:

Personīgais pielietojums:

***Sēkla - tā aug pat tad, ja tu pie
tās nestrādā (Marka 4:28-29)**

Novērojumi:

Personīgais pielietojums:

**Nezāles - nepatiesie kristieši - lai eņģeļi ar
tiem tiek galā (Mateja 13:24-30,36-43)**

Novērojumi:

Personīgais pielietojums:

**Sinepju sēkla - mazas lietas var nest
iespaidīgus rezultātus (Mateja 13:31-32)**

Novērojumi:

Personīgais pielietojums:

Raudzēta maize - valstība aizsniedz visus stūrīšus (Matt 13:33-35)

Novērojumi:

Personīgais pielietojums:

Dārgums laukā - valstības vērtība - pārdod visu, kas tev ir (Mat. 13:44)

Novērojumi:

Personīgais pielietojums:

Vērtīga pārle - pārdod visu, lai to iegūtu (Mat. 13:45-46)

Novērojumi:

Personīgais pielietojums:

Tīkls - noķertais loms ir dažāds, un tīkls izšķirots vēlāk (Mat. 13:47-50)

Novērojumi:

Personīgais pielietojums:

Nama ģipāšnieks - valstības skolotājs runā gan par veco, gan jauno (Mat. 13:51-53)

Novērojumi:

Personīgais pielietojums:

Padomā par brīžiem, kad esi juties vīlies. Kura no valstības mācībām tev varētu palīdzēt nākamreiz, kad nonāksi tādā pašā situācijā?

Kura no valstības līdzībām tev ir visaktuālākā tieši pašreiz, un kāpēc?

Pārskats

Zvejojiet cilvēkus:

Septiņas galvenās mācības:

1. Kāda ir Labā Vēsts?
2. Kā Labā Vēsts nes pestīšanu?
3. Kā Labā Vēsts nes pārmaiņas?
4. Kur es varu stāstīt par Labo Vēsti?
5. Kā uzņemties autoritāti garīgajā pasaulē?
6. Kā tikt galā ar pretestību?
7. Kāda ir Dieva valstība? – 9 līdzības par Valstību

Apmāci citus nīkoties tāpat

Tagad esi apguvis galvenos punktus, par kuriem Jēzus runāja ar Saviem mācekļiem, gatavodams tos kļūt par cilvēku zvejniekiem. Kā ir ar tavu paša izaugsmi? Atceries, svarīgākais nav tas, ko tu zini, bet gan tas, par ko tu esi kļuvis. Tas kļūs redzams mainītos ieradumos, tavā kalpošanā. Izvērtē sevi četrās jomās, kas redzamas pēc tam, kad mācekļi jau bija izsūtīti.

Kā tev veicas ar...?

1. Labās vēsts pasludināšanu visur, kur tu dodies
2. autoritātes uzņemšanos garīgajā pasaulē
3. cilvēku vešanu pie pestīšanas
4. cilvēku vešanu uz pārmaiņām

Tieši tāpat kā ar mācekļiem, arī mūsu dzīvē vienmēr ir vieta turpmākai izaugsmei; galvenais ir piedzīvot pārmaiņas katrā no šīm jomām. Pārrunā to, kā tev klājas ar pārējiem grupas dalībniekiem.

Tikai 6 mēnešus pēc tam, kad Jēzus bija izsūtījis pirmos divpadsmit mācekļus, Viņš atkārtoja šo apmācību ar nākamajiem 70. Lai valstība varētu iet plašumā, ir svarīgi, ka to, ko Jēzus ir darījis pie tevis, tu vari nodot tālāk citiem. Izlasi stāstu par 70 mācekļiem, un padomā, ko tu vari mācīties no nupat piedzīvotās pavairošanas.

Izlasi Lūkas 10:1-16. Ar ko 70 mācekļu izsūtīšana ir līdzīga pirmajai, 12 mācekļu sūtīšanai?

Ar ko tā atšķiras?

Tagad izlasi Kristus atbildi, kad viņi atgriezās (Lūkas 10:17-24). Ko tu vari mācīties no Viņa reakcijas uz mācekļu kalpošanu?

Šī ir vienīgā vieta visos evaņģēlijos, kur teikts, ka Jēzus bija "prieka pilns". Kā tu domā, kāpēc Viņš tā reagēja?

Vēl bez visiem bagātajiem kalpošanas augļiem, kam Jēzus gribēja vērst vislielāko mācekļu uzmanību?

Lai arī tekstā tas nav teikts, mēs varam droši pieņemt, ka pirmajiem divpadsmit bija liela loma arī nākamajā apmācības posmā, kad viņi varēja dalīties savā pieredzē ar pārējiem 58. Interesanta piezīme ir arī tā, ka, ja vien mācekļi turpināja strādāt pa pāriem, tad katram pārim bija tieši 12 mācekļi par kuriem rūpēties – tieši tikpat, cik iesākumā bija Jēzus aprūpē. (Dažos manuskriptos te minēts skaitlis 72, kas nozīmētu, ka katram pārim ir tieši 12.) Tas, ko viņi bija iemācījušies, nedrīkstēja pie viņiem palikt; tam bija jāatrod citas dzirdīgas ausis.

Lūk, daži punkti, ko varam mācīties no šī stāsta par to, kā turpināt apmācību:

1. Nodot to tālāk drīz
2. Atkārto norādījumus
3. Dari to kopā (lai iegūtu lielāku spēku)
4. Svini

Nu ir pienācis laiks, kad šī **SHIFT 1|9** studiju grupa beigsies. Kā tu vari nodot tālāk to, ko kopīgi iemācījāties? Pamatojoties uz iepriekš minētajiem punktiem, pārrunājiēt savā starpā nākamos soļus.

Varbūt, kādi no jums varētu uzsākt jaunu **SHIFT 119** grupu, kurā apmācīt citus kļūt par cilvēku zvejniekiem? Kas varētu tev pievienoties, kad grupiņa varētu sākties? Kā jūs visi varētu sadarboties, lai maksimāli izmantotu savus resursus un iespējas? Varbūt no šīs grupas tālāk varētu rasties pat vairākas Shift1Nine studiju grupiņas?

Domājot par nākamajiem 6-12 mēnešiem, pieraksti soļus, ko vari spert, lai liktu lietā to, ko iemācījies. Kādu rezultātu tu vēlētos redzēt pēc 6 mēnešiem?

p(q).Kā tu varētu "svinēt" to, ko Dievs ir darījis?

Pavadiet laiku kopīgā lūgšanā, lai pateiktos Dievam par to, ko Viņš tev ir iemācījis, taču visvairāk jau par to, ka jūsu vārdi ir ierakstīti debesīs!

*"Nāciet, sekojiet Man," Jēzus teica,
"un Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem." Mat. 4:19*

Desmit vissvarīgākās lūgšanas

**Vissvarīgākās lūgšanas, kuras
Tu lūdz Dievam par 10 cilvēkiem
no savām ietekmes grupām.**

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

Harmonijas ieskats evaņģēlijos

1 POSMS: SAGATAVOŠANĀS PERIODS

2 POSMS: KALPOŠANAS PAMATS

Sadaļa	Mateja	Marka	Lūkas	Jāņa	Lapas puse
Pirmā daļa: Pārskats par Jēzus personību					
1. Lūkas mērķis rakstot evaņģēliju			1:1-4		29
2. Jāņa ievads: Jēzus, iepriekš eksistējošā Vārda iemiesojums				1:1-18	29
3. Jēzus juridiskie radu raksti: Jāzepts un bioloģiskie radu raksti: Marija	1:1-17		3:23b-38		30
Otrā daļa: Jāņa Kristītāja bērnība					
4. Pareģojums Cakarijam par Jāņa dzimšanu			1:5-25		32
5. Pareģojums Marijai par Jēzus dzimšanu			1:26-38		33
6. Marija apciemo Elizabeti/Elizabetes dziesma			1:39-45		33
7. Marijas prieka dziesma			1:46-56		34
8a. Jāņa dzimšana			1:57-66		34
8b. Cakarija pravietojuma dziesma			1:67-79		35
8c. Jāņa bērnība un jaunība			1:80		35
Trešā daļa: Jēzus Kristus bērnība					
9. Jēzus dzimšanas apstākļu izskaidrošana Jāzepam	1:18-25				36
10. Jēzus dzimšana			2:1-7		36
11. Eņģeļu pielūgsmes un ganu liecība			2:8-20		37
12. Jēzus apgraižšana			2:21		37
13. Jēzus svētīšana tempļī (Simeons un Anna)			2:22-38		37
14. Gudro vīru apciemojums	2:1-12				38
15. Bēgšana uz Ēģipti	2:13-18				39
16. Atgriešanās Nācuretē	2:19-23		2:39		39
17. Jēzus bērnība un jaunība			2:40		40
18. Jēzus pirmie Pashā svētki Jeruzālemē			2:41-50		40
19. Jēzus jaunība un brieduma gadi			2:51-52		41
Ceturrtā daļa: Jāņa Kristītāja publiskā kalpošana					
20. Jāņa kalpošanas iesākums		1:1	3:1-2		42
21. Jāņa personība, pasludināšana un kristības	3:1-6	1:2-6	3:3-6		42
22. Jāņa vēsts farizejiem, cilvēku pūļiem, nodokļu iekasētājiem un karavīriem	3:7-10		3:7-14		43
23. Jāņa dotais Kristus raksturojums	3:11-12	1:7-8	3:15-18		44
Piektā daļa: Jāņa kalpošanas beigas un Kristus publiskās kalpošanas sākums					
24. Jānis kristī Jēzu	3:13-17	1:9-11	3:21-23a		45
25. Jēzus kārdināšana tuksnesī	4:1-11	1:12-13	4:1-13		46
26. Jēzus liecina par Sevi priesteriem				1:19-28	47
27. Jānis liecina, ka Jēzus ir Dieva Dēls				1:29-34	48
28. Jēzus pirmie sekotāji				1:35-51	48
29. Jēzus pirmais brīnums: ūdens kļūst par vīnu				2:1-11	49
30. Jēzus paliek Kapernaumā ar radniekiem un pirmajiem mācekļiem				2:12	
31. Pirmā tempļa tīrīšana Pashā svētkos				2:13-22	50
32a. Pirmā reakcija uz Jēzus brīnumiem				2:23-25	50
32b. Nikodēma saruna ar Jēzu				3:1-21	51
33. Jēzus ir pārāks par Jāni				3:22-36	51
34. Jēzus dodas prom no Jūdejas	4:12	1:14a	3:19-20; 4-14a	4:1-4	52
35a. Saruna ar samāriešu sievieti				4:5-26	53
35b. Garīgās ražas izaicinājums				4:27-38	53
35c. Sikaras evaņģelizācija				4:39-42	54

Sadaļa	Mateja	Marka	Lūkas	Jāņa	Lapas puse
36. Ierašanās Galilejā				4:43-45	54
Sestā daļa: Kristus kalpošana Galilejā					
NORAIĀJUMS MĀJĀS UN JAUNA APMEŠANĀS VIETA					
37. Kalpošana Galilejā	4:17	1:14b-15	4:14b-15		55
38. Jēzus dziedina bērnu no Kapernaumas Kānā				4:46-54	55
39. Kalpošana un atraidījums Nācāretē			4:16-31a		56
40. Pārceļšanās uz Kapernaumu	4:13-16				56
MĀCEKĻU AICINĀŠANA UN KALPOŠANA GALILEJAS NOVADĀ					
41. Četrus mācekļus aicināšana	4:18-22	1:16-20	5:1-11		57
42. Jēzus māca sinagogā, Kapernaumā, un apliecina Savu mācību dziedinot dēmona apsēsto		1:21-28	4:31b-37		58
43. Pētera sievas māte un citi saņem dziedināšanu	8:14-17	1:29-34	4:38-41		59
44. Ceļojums pa Galileju ar Simani un citiem	4:23-25	1:35-39	4:42-44		60
45. Lepras slimnieka šķīstīšana, un lielā slava	8:2-4	1:40-45	5:12-16		61
46. Paralizētā vīra piedošana un dziedināšana	9:1-8	2:1-12	5:17-26		62
47a. Mateja aicināšana	9:9	2:13-14	5:27-28		63
47b. Viesības Mateja mājās	9:10-13	2:15-17	5:29-32		63
48. Jēzus aizstāv Savus mācekļus par līksmošanu gavēšanas vietā, stāstot trīs līdzības	9:14-17	2:18-22	5:33-39		64
NESKAIDRĪBAS PAR SABATU					
49a. Jēzus dziedina slimo Sābatā				5:1-9	66
49b. Jēzus tiek mēģināts nogalināt par dziedināšanu Sābatā un sakot, ka ir viens ar Dievu				5:10-18	66
49c. Dēls ir viens ar Tēvu				5:19-47	67
50. Diskusija par to, ka mācekļi Sābata laikā lasa graudus	12:1-8	2:23-28	6:1-5		67
51. Vīra slimās rokas dziedināšana Sābatā	12:9-14	3:1-6	6:6-11		68
52. Bēgšana no cilvēku pūļiem uz Galilejas jūru	12:15-21	3:7-12			69
DIVPADSMIT MĀCEKĻU IZRAUDZĪŠANĀS UN KALNA SPREDĪKIS					
53. Tiek izvēlēti divpadsmit mācekļi		3:13-19	6:12-16		70
54a. Sprediķis	5:1-2		6:17-19		70
54b. Svētības/brīdinājumi par valstības mantošanu	5:3-12		6:20-26		71
54c. Uzdevums gaidot valstību	5:13-16				72
54d. Bauslība, taisnīgums un valstība	5:17-20				72
54e. Seši atšķirīgi bauslības skaidrojumi	5:21-48		6:27-30,32-36		73
54f. Izvairieties no trim liekulības izpaušmēm	6:1-18				74
54g. Trīs brīdinājumi pret mantrasību, citu tiesāšanu un liekulīgu svētbijību	6:19-7:6		6:37-42		75
54h. Pielietojums un secinājumi	7:7-27		6:31		76
54i. Reakcija uz cilvēku pūļiem	7:28-8:1				78
PIEAUGOŠĀ SLAVA UN UZSVARS UZ GRĒKU NOŽĒLU					
55. Virsnieka ticība un viņa kalpa dziedināšana	8:5-13		7:1-10		78
56. Augšāmcelts tiek atraitnes dēls			7:11-17		79
57. Jāņa Kristītāja saikne ar valstību	11:2-19		7:18-35		79
58. Brīdinājumi Betsaidai par tās neticību	11:20-30				81
59. Grēcīgā sieviete svaida Jēzus kājas			7:36-50		81
PIRMĀ PUBLISKĀ ATRAIDĪŠANA NO JŪDU VADĪTĀJU PUSES					
60. Ceļojums ar divpadsmit mācekļiem un citiem sekotājiem			8:1-3		82
61. Zaimojošās mācītāju un farizeju apsūdzības	12:22-37	3:20-30			83

Outline © 1988 by Robert L. Thomas and Stanley N. Gundry. All rights reserved.

2 POSMS: Prioritātes izveides un Lielās Pavēles mīlestības iniciācija

3 UN 4 POSMS: Kalpošanas pamata un izvērtas evanģēlizācijas iniciācija

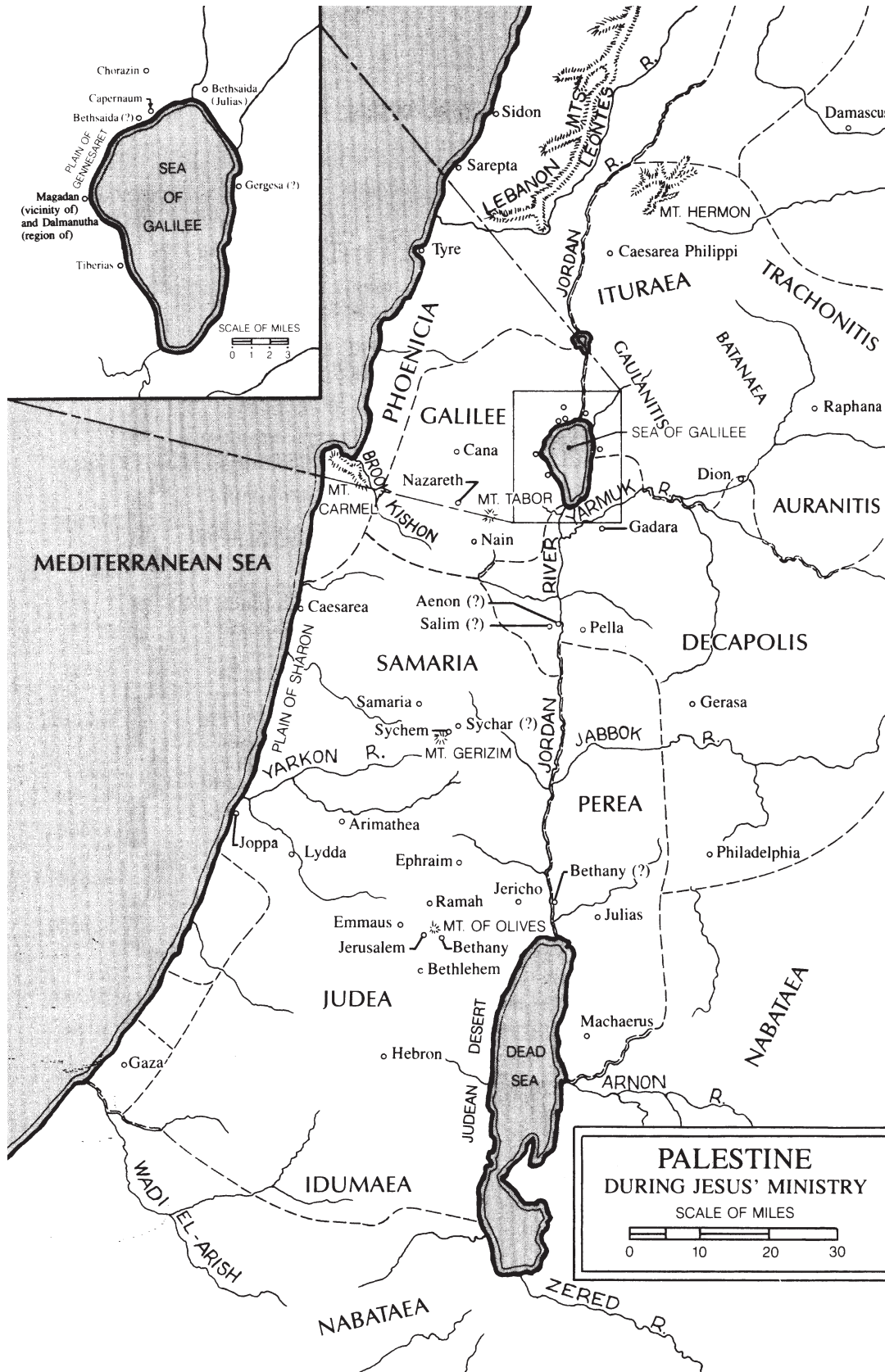
5A POSMS - MĀCEKLIS: Vadības apmācības iniciācija - nozīmēt, apmācīt, palāst

Sadaļa	Mateja	Marka	Lūkas	Jāņa	Lapas puse
62. Jēzus noraida lūgumu pēc zīmes	12:38-45				84
63. Pasludinājums par jaunu garīgu laikmetu	12:46-50	3:31-35	8:19-21		85
VALSTĪBAS NOSLĒPUMI LĪDZĪBĀS					
To the Crowds by the Sea					
64a. Līdzību konteksts	13:1-3a	4:1-2	8:4		85
64b. Līdzība par augsnēm	13:3b-23	4:3-25	8:5-18		86
64c. Līdzība par sēklas augšanu		4:26-29			88
64d. Līdzība par nezālēm	13:24-30				88
64e. Līdzība par sinepju sēklu	13:31-32	4:30-32			89
64f. Līdzība par neraudzēto maizi	13:33-35	4:33-34			89
Mācekļiem					
64g. Izskaidrojums par līdzību par nezālēm	13:36-43				90
64h. Līdzība par paslēpto dārgumu	13:44				90
64i. Līdzība par vērtīgo pērli	13:45-46				90
64j. Līdzība par tīklu	13:47-50				90
64k. Līdzība par nama saimnieku	13:51-53				91
PRETESTĪBA TURPINĀS					
65. Ezera šķērsošana un vētras apsūkšana	8:18, 23-27	4:35-41	8:22-25		91
66. Dēmonu apsēsto dziedināšana un pretestība	8:28-34	5:1-20	8:26-39		92
67. Atgriešanās Galileijā; sieviete, aizskarot Jēzus tērpu, tiek dziedināta; Jaira meitas augšāmcelšana	9:18-26	5:21-43	8:40-56		94
68. Trīs dziedināšanas un vēl citas zaimojošas apsūdzības	9:27-34				96
69. Pēdējais ceļojums uz neticīgo Nācareti	13:54-58	6:1-6a			97
70a. Strādnieku trūkums	9:35-38	6:6b			97
70b. Divpadsmit mācekļu izsūtīšana	10:1-42	6:7-11	9:1-5		98
70c. Darbinieki ir izsūtīti	11:1	6:12-13	9:6		100
71a. Antipas maldīgais uzskats par Jēzu	14:1-2	6:14-16	9:7-9		100
71b. Jāņa apcietināšana un galvas nociršana	14:3-12	6:17-29			101
Septītā daļa: Kristus kalpošana Galilejas apkārtnē					
MĀCĪBA PAR DZĪVĪBAS MAIZI					
72a. Darbinieku atgriešanās		6:30	9:10a		103
72b. Aiziešana no Galilejas	14:13-14	6:31-34	9:10b-11	6:1-3	103
72c. Piecu tūkstošu paēdināšana	14:15-21	6:35-44	9:12-17	6:4-13	104
73. Priekšlaicīgais mēģinājums padarīt Jēzu par ķēniņu tiek apturēts	14:22-23	6:45-46		6:14-15	106
74. Jēzus staigā pa ūdeni vētras laikā	14:24-33	6:47-52		6:16-21	106
75. Dziedināšana Ģetzemanē	14:34-36	6:53-56			107
76a. Uzruna par dzīvības maizi				6:22-59	107
76b. Mācekļu novirzīšanās				6:60-71	109
MĀCĪBA PAR FARIZEJU, SADUĶEJU UN HERODIEŠU RAUGU					
77. Strīdi par ceremoniālās nešķīstības tradīciju	15:1-3a, 7-9b, 3b-6, 10-20	7:1-23		7:1	109
78. Kalpošana ticīgajai grieķu sievietei Tirā/Sidonā	15:21-28	7:24-30			112
79a. Dziedināšana Dekapolisē	15:29-31	7:31-37			113
79b. Četru tūkstošu paēdināšana Dekapolisē	15:32-38	8:1-9a			113
80. Atgriešanās Galileijā/satikšanās ar farizejiem/saduķejiem	15:39-16:4	8:9b-12			114
81a. Brīdinājums par farizeju/saduķeju/herodiešu kļūdām	16:5-12	8:13-21			115
81b. Aklā vīra dziedināšana Betsaidā		8:22-26			115

Sadaļa	Mateja	Marka	Lūkas	Jāņa	Lapas puse
TIEK APSTIPRINĀTS TAS, KA JĒZUS IR MESIJA					
82. Pēteris atzīst Jēzu par Kristu/pasludinājums par draudzi	16:13-20	8:27-30	9:18-21		116
83. Pirmais pasludinājums par atraidīšanu, krustā sišanu & augšāmcelšanos	16:21-26	8:31-37	9:22-25		117
84. Cilvēka Dēla nākšana un tiesa	16:27-28	8:38-9:1	9:26-27		118
85. Jēzus pārveidošana	17:1-8	9:2-8	9:28-36a		119
86. Diskusijas un augšāmcelšanās, Elija un Jānis	17:9-13	9:9-13	9:36b		120
MĀCĪBAS UN UZVEDUMI CITIEM					
87. Dēmonu apsēstā zēna dziedināšana	17:14-20	9:14-29	9:37-43a		121
88. Otrs pareģojums par Jēzus nāvi/augšāmcelšanos	17:22-23	9:30-32	9:43b-45		122
89. Tempļa nodokļa maksa	17:24-27				123
90. Sāncensība par to, kurš būs lielāks debesīs	18:1-5	9:33-37	9:46-48		123
91. Brīdinājums par ticīgo pamudināšanu uz grēku	18:6-14	9:38-50	9:49-50		124
92. Kā izturēties un piedot brāļim, kurš grēko	18:15-35				126
CEĻOJUMS UZ JERUZĀLEMES TEMPLA SVĒTKIEM					
93. No sekotājiem tiek prasīta pilnīga nodošanās	8:19-22		9:57-62		127
94. Jēzus pusbrāļu izsmiekls				7:2-9	128
95. Ceļojums caur Samariju			9:51-56	7:10	128
Astotā daļa: Kristus kalpošana jūdiem					
KALPOŠANAS SĀKUMS TEMPLA SVĒTKOS					
96a. Dažāda reakcija uz Jēzus mācību un brīnumiem				7:11-31	130
96b. Mēģinājums Jēzu arestēt				7:32-52	131
97. Jēzus piedod sievietei, kas pieķerta laulības pārkāpšanā				[7:53-8:11]	132
98. Strīds par Jēzus apgalvojumu, ka Viņš esot pasaules gaismā				8:12-20	132
99a. Jēzus attiecības ar Dievu Tēvu				8:21-30	133
99b. Jēzus attiecības ar Abrahāmu/mēģinājums nomētāt Viņu ar akmeņiem				8:31-59	133
100a. Jēzus dziedina vīru, kurš no dzimšanas ir aklis				9:1-7	134
100b. Aklā vīra kaimiņu reakcija				9:8-12	135
100c. Aklā vīra nopratināšana/izslēgšana				9:13-34	135
100d. Jēzus atklāj Sevi aklajam vīram				9:35-38	136
100e. Farizeju garīgais aklums				9:39-41	136
101a. Salīdzinājums ar Labo Ganu un zagli				10:1-18	137
101b. Dalīšanās jūdu vidū turpinās				10:19-21	137
MĀCĪBAS PAR MĪLESTĪBU, KALPOŠANU UN LŪGŠANU					
102a. Septiņdesmit mācekļu izsūtīšana			10:1-16		138
102b. Septiņdesmit mācekļu atgriešanās			10:17-24		138
103. Stāsts par žēlsirdīgo samārieti			10:25-37		139
104. Jēzus apciemo Mariju un Martu			10:38-42		139
105. Mācība par lūgšanu/līdzība par drosmīgo draugu			11:1-13		140
OTRĀ SARUNA AR BAUSLĪBAS MĀCĪTĀJIEM UN FARIZEJIEM					
106. Trešā zaimojošā apsūdzība un otrā saruna			11:14-36		141
107. Brīdinājumi farizejiem ieturot maltīti ar farizeju			11:37-54		142
108a. Brīdinājums mācekļiem par liekulību			12:1-12		143
108b. Brīdinājums par alkatību un pašaušanos uz mantu			12:13-34		143
108c. Brīdinājums par gatavību Cilvēka Dēla atnākšanai			12:35-48		144
108d. Brīdinājums par gaidāmo dalīšanos			12:49-53		145
108e. Brīdinājums par pēdējo laiku atpazīšanu			12:54-59		145
109. Divas iespējas: nožēla vai pazušana			13:1-9		146

Palestinas karte

 SHIFT 1|9